

baptistu vēstnesis

Šogad vasarā apritēja 100 gadi, kopš dzimis izcilais mācītājs Arvīds Vasks. A. Vasks bija lielisks sprediķotājs, sirsnīgs lūdzējs un autoritāte kolēģu vidū. Mācītājam reiz tika pārņemts, ka viņš par maz slēdzot ārā no draudzes. Uz to A. Vasks atbildēja: "Es nezinu visu patiesību. Es neesmu Dievs, lai dotu pareizo spriedumu. Mans uzdevums ir parādīt Kristu."

Kādu Kristu mēs parādām? Bieži mēs tik maz zinām, bet esam naski dot vērtējumus un padomus. Īpaši par citu dzīvēm.

Vai esam sapratuši Kristu? Vai parādām pareizo Kristu?

Kad Kristus jūrmalā paēdināja tūkstošus, tauta bija gatava Viņam sekot. Taču Kristus aizgāja un pārcēlās uz jūras otru krastu. Mums likās, ka tā ir kļūda – nepaklausīt vairākumam.

Kad Kristu Jeruzalemē kronēja par ķēniņu, Viņš iejāja uz ēzeliša. Mums likās, ka tā ir kļūda – būt pazemīgam. Kad Pilāta karavīri izsmēja un sita Jēzu, mēs domājām, ka nu beidzot Viņš parādīs savu spēku un varu. Kristus taču aplūsināja vētru ar vienu acu skatienu. Mēs domājām, ka tā ir kļūda – neatdarīt ļaunajiem.

Kad Kristu pienagloja pie krusta, mēs domājām, ka vismaz tagad Viņš parādīs visai pasaulei savu pārākumu. Kristus taču uzmodināja Lācaru, kas trīs dienas bija kapā kā miris. Bet Kristus nomira. Jauns. Nevainīgs. Mēs domājām, ka tā ir kļūda – neparādīt savu pareizību. Savu bezgrēcību. Savu spēku. Varu. Mēs raudājām. Apjukām. Bēgām. Kāds pat pakārās. Mēs domājām, ka uzvarēt var ar spēku, gudrību vai taisnību.

Kristus nomira, jo uzvaru nes vienīgi mīlestība. Vai tu esi saņēmis Kristus mīlestību? Vai esi piedzīvojis Kristus žēlastību? Vai tu dzīvo savā pareizībā kā farizejs vai Kristus žēlastībā kā samarietis? Piedzīvojot Kristus žēlastību, tu vairs gudri nerunāsi par Kristu, bet gan ar Kristu. Un esot ar Kristu, Viņu redzēs apkārtējie. Un mainīsies.

Kristus žēlastībā –

Ainars Baštiks

Rīgas Mateja draudzes mācītājs

BĪBELES STUDIJA

Kristus – visa centrā

Materiāls domāts gan individuālām pārdomām, gan grupu diskusijām. Minētās Rakstu vietas uzšķiriet un izlasiet: piesātiniet sevi ar Dieva Vārda patiesību! Lai Dievs mūs katru un visus kopā svētī, lasot un pārdomājot, kā Kristus ir visas mūsu dzīves Glābējs un mūsu Taisnība.

Vecajā Derībā lasām, ka jūdu ticības apliecība bija: “Klausies, Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir vienīgais Kungs.” (5. Mozus 6:4) Jaunajā Derībā lasām, ka pirmo kristiešu ticības apliecība bija apmēram tāda: “Jēzus ir Kungs!” (t. i., Jēzus ir Dievs, piemēram, Ap. d. 8:37, Rom. 10:13). Mēs pazīstam Dievu caur Jēzu (Jāņa 6:27, 14:6, 9, 1. Jāņa 5:12). Jēzus mums atklāj Dievu (Jāņa 1:18), jo Viņš ir neredzamā Dieva attēls (Kol. 1:15). Ebr. 1:3 saka, ka Jēzus ir Dieva būtības attēls, proti, viss, kas ir Dievs, ir arī Jēzus. Vienīgā pieeja pie Dieva žēlastības troņa ir Jēzus dēļ (Ebr. 4:16). Jēzus ir patiess Dievs un patiess cilvēks.

Pārdomām: Balstoties uz to, kas Jēzus ir kristīgajai draudzei, kādu attieksmi un dzīvesveidu vajadzētu izsaukt mūsu ticībai Jēzum Dieva Dēlam?

Veidi, kā aprakstīt šo dzīvesveidu, ir dažādi, bet iespējams, ka tos visus varētu summēt ar vārdiem, ka tas ir *Jēzu pielūdzošs un godinošs dzīvesveids un visa dzīve.*

Tomēr, paskatoties uz savu dzīvi, jāatzīst, ka tā ne vienmēr pagodina Jēzu un liek Jēzu pirmajā vietā. Tādēļ šajā Bībeles studijā aicinu domāt par divām patiesībām, kas svarīgas mūsu ticības dzīvei un pārliecībai, lai, neskatoties uz savām kļūpšanām, mēs spētu palauties uz Jēzu un dzīvot uzvarošu dzīvi Jēzus Vārdā, Svētā Gara spēkā.

1. Jēzus Kristus ir mūsu Glābējs visa mūža garumā

Mūsu ticībai Jēzum kā Glābējam ir ļoti liela nozīme. Tas, kam mēs ticam šajā ziņā, dod pamatu tam, kā mēs redzam savu pagātņi, tagadni un nākotni. Nereti pagātnes grēki moka kristiešus, tagadnes cīņa ar grēku un atkarībām rada nedrošību un mazdūšību un kristieši zaudē pašāvēību uz Jēzu. Krišana kārdināšanās un izaicinājumos noved pie mazspējas un apātijas.

Pārdomām: Kādēļ tas tā notiek?

Viens no lieliem iemesliem, kāpēc tas tā notiek, ir tas, ka cilvēki pēc savas dzīves uzticēšanas Jēzum skatās uz Jēzu kā uz pagātnes problēmu nokārtotāju, proti, “Jēzus tika galā ar manu pagātņi”. Tiek it kā sacīts, ka Viņš bija upuris par maniem grēkiem, bet tagad – turpmākajā ticības dzīvē – Viņš ir mans paraugs. No tā izriet jebkādas grēkā krišanas asa nosodīšana un kaunināšana. Tad kritušais sāk slēpties, un gan pēlējs, gan kritizētājs nonāk pretrunā ar 1. Jāņa 1:8 un 10 (Jānis to rakstīja kristiešiem!). Tomēr jāatceras, ka *Jēzus ir mans Glābējs uz mūžu un kā upuris par maniem grēkiem man ir nepieciešams visa mūža garumā!*

Šajā attēlā taisne attēlo kristieša dzīvi. Kristieši mēdz domāt, ka viņi ir glābti no visiem grēkiem, kurus viņi bija izdarījuši pirms Kristus atzišanas, – un tas ir viss! Zīmējumā to attēlo mazākais ovāls. Bet kristietis ir atpestīts visa mūža garumā: viņa pagātņi, tagadni un nākotni Jēzus ir paņēmis savās rokās (lielākais ovāls).

Bīskapa Pētera Sproģa atvadu vēstule meitiņai

27.08.2012

Belliņ, Tu zini, ka mēs Tevi mīlam!

Vēl vakar mēs bijām jubilejas dievkalpojumā Valmierā. Tu aizgāji uz svētdienskolu. Pēc tam atnāci, sēdēji blakus mammītei un jaunajā blociņā zīmēji skaistas sirsniņas. Mammīte Tev čukstēja: “Es Tevi mīlu. Tu esi ļoti skaista. Tu būsi dziedātāja...” Dievkalpojums turpinājās un Tu atnāci uz priekšējo rindu, kur biju es, un man blakus blociņā zīmēji puķītes. Es Tev austiņā arī iečukstēju: “Es Tevi mīlu. Tu esi ļoti skaista...” Mēs bieži to Tev teicām. Mēs bieži Tev sacījām, ka Jēzus Tevi mīl! Tik bieži Tu ikdienā pienāci pie mamas vai manis un pieglaužoties teici, kā tikai Tu to prati: “Es Tevi mīlu!” Paldies, Tev!

Nereti Tu pie sevis ikdienā dziedāji dziesmiņu ar piedziedājumu: “Nāku es, nāku es pie Tevis, Jēzu! Tu esi mans Priekšs, kad man tā vairs nav, Tu esi mans Spēks, kad esmu vājš, Tu esi mans Draugs, kad es esmu viens, Tu esi MANS DIEVS!” Reiz es biju saguris un skarbs un Tu sāki dziedāt šo dziesmiņu klusībā pie sevis... Man palika kauns.

Pēc dievkalpojuma Tu skraidīji ar māsiņām un citiem bērniem pa saulaino pagalmu, kur arī mēs visi bijām. Mammīte Tevi skaisti nofotografēja. Tavu gaišo, mīlo sejiņu, Tavas zilās actiņas. Tu esi tik skaista! Kad es Tev bieži prasīju: “Kāpēc Tu esi tik skaista?”, Tu mēdzi atbildēt: “Tāpēc, ka Dieviņš mani ir tādu radījis.”

Kad atvadījāties, lai ietu uz mašīnu, Tu paskrēji mums solīti pa priekšu un... Pēc brīža Tu jau nevarēji dabūt nākamo elpu. Mēs centāmies Tevi atgūt, elpināt, kustināt... Daudz cilvēku apkārt lūdza Dievu un piesauca Jēzus vārdu! Tu skatījies man acīs. Es centos Tev palīdzēt, bet nespēju. Tu aizmigi un nākošās Tu redzēji Debesu Tēta acis, kurš Tevi sagaidīja. Pēc brīža Tu jau bijī reanimācijas telpā... Es koridorā aiz stikla sienas sabruku uz ceļiem un lūdzu Jēzu, kuru mēs tik bieži bijām lūguši kopā. Mammīte lūdza mašīnā kopā ar Tavām māsiņām. Es lūdzu, lūdzu – bet tad ieliku Tevi Debesu Tēva rokās. Es sabijos no šīs domas un nesapratu, no kurienes man nāca šie vārdi, bet, lai arī reanimācijā par Tevi cīnījās, liekas, tajā brīdī Tava Dvēselīte uzgāja Debesīs.

Pēc brīža mēs jau stāvējām pie Tavas gultiņas. Es skūpstīju Tavu pieri un, kā katru vakaru Tev aizmiegot, uz Tavas pierītes uzvilku krustiņu. Tu vienmēr gribēji, lai to zīmē lielu, un, ja uzvilku maziņu, Tu mani laboji...

Tu tagad esi dziedātāja Debesīs. Tu dziedī Dieva godam! Aleluja! Mēs braucām mājās, ļoti lija lietus, un mēs raudājām. Tik ļoti negribējās no Tevis šķirties. Tu mūs darīji tik bagātus, un arī aizejot Tu mūs esi ļoti apdāvinājusi. Tik daudz neapverami skaistu atmiņu... Kā Tu dziedāji, dejojī, kā Tu pacietīgi viena ilgi varēji likt puzlīti...

Ak, mīlā, Tu esi pie Jēzus, un Tev ir ļoti labi. Tu bijī pie mums nedaudz vairāk kā 4 gadus. Bet Tava dzīvīte ar Tavām mazajām pēdiņām ir atstājusi paliekošas, dziļas un lielas pēdas.

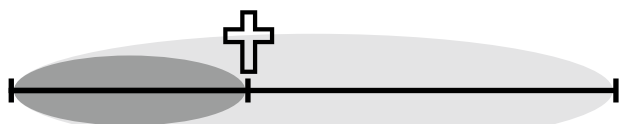
Mēs neviens nebūsim vairs tie paši. Dievs Tevi un Tavu aiziešanu lietos Savam Godam. Mēs daudz ko nesaprotam un nevaram aptvert, bet es ticu, ka daudzi būs Debesīs Tevis dēļ! Tu savos četros gados esi paveikusi vairāk, nekā es savos nepilnos 40. Jau šīs dzīves laikā mēs redzēsīm, kā Dievs Tevi būs lietojis. Daudz ko ieraudzīsīm tikai Debesīs. Man liekas, jau šodien Tu izglābi vienu irstošu ģimeni, un diviem puikām atkal būs tētis, kurš dzīvos Dieva godam...

Ak, mīlā Bella! Mēs visi, kas varēs, atvadīsimies no Tevis Užavā, Tavās un mūsu vasaras mājās. Tur Tu skrēji, šupojies, dejojī, dziedāji, barojī jēriņus, dresēji lielo suni, palīdzēji visos lauku darbos, palīdzēji omītei un opītim, staigāji man līdzī kā pielipusi... Tad dosimies uz kapiņiem turpat jūras malā. Bet, kā jau mēs ar Gabīti runājām, man turot viņu klēpī, Tu tagad sēdi Jēzus klēpī, un Jēzus Tev saka: “ES TEVI MĪLU! TU ESI ĻOTI SKAISTA!”

BELLIŅ, Tu bieži gaidīji mani mājās no darba un skrēji sētā pretī, skaļi saucot: „Tētis!” Cik Dieviņš nolīcis, es vēl pastrādāšu, un tad es nākšu mājās no darbiņa, un Tu mums atkal skriesi pretī! Mēs ar mammīti Tevi ļoti mīlam! Tu vienmēr būsi mūsu sirsniņās, līdz mēs atkal satiksīmes!

Paldies Tev!

Tas Kungs bija devis, tas Kungs ir ņēmis. Slavēts lai ir Viņa Vārds!

Atļaut sev kļūdīties

“Ilgu laiku domāju, ka ar visu jātiek galā pašai, bet tas nebija kristīgi, tas bija augstprātīgi,” intervijā saka ģimenes psihoterapeite **Kristīne Maže**.

Kāpēc kļūvi par psihoterapeiti?

Viss kaut kas kopā. Mani vienmēr ir interesējušas ģimenes, kas notiek ar attiecībām un kā palīdzēt tām būt veselīgākām? Kad mācījās Amerikā (Gordona Konvela teoloģiskajā seminārā iegūts maģistra grāds ģimenes kalpošanas jomā), vairāk studēju profilaksi, kā palīdzēt ģimenēm, lai nerastos problēmas. Pēc tam, kad mums pašiem klājās krietni smagi un visai ģimenei nācās iet psihoterapijā, terapeite man pajautāja: “Kāpēc tu nemācies tālāk?” Atbildēju, ka man jau ir ļoti kristīgi un svarīgi mērķi, jākalpo taču vīram. Bet tad sāku saprast, ka patiesībā jau mana attieksme bija ļoti egoistiska. Nav jau Bībelē tādas dāvanas kā mācītāja sieva. Katram Dievs iedevis savu dāvanu, un, ja to nelietoju, bet slēpjos aiz Edgara, sakot, ka viņam baigi kalpoju, tad nu ... Nu jā, un tad mani ieinteresēja pavisam jauna Latvijas Ģimenu psihoterapijas biedrības programma “Ģimenes psihoterapija”. Pieteicos, un brīnumainā kārtā mani pieņēma.

Kā tu atbildētu tiem, kuri saka - ja tev ir depresija, vairāk jālūdz, jeb kā kristietība sadzīvo ar psihoterapiju?

Ja esmu kristiete, Svētais Gars dzīvo manī un es praktizēju psihoterapiju, tad viņas vienkārši nevar nesadzīvot. Zini, man neviens nav sacījis, ja ir depresija, vairāk jālūdz. Bet pati esmu pietiekami daudz izmēģinājusi cīnīties ar kristīgajām pašpalīdzības grāmatām. Esmu lasījusi un lasījusi nežēlīgi daudz, jo man vispār patīk lasīt, un secinājusi, ka cilvēks var iedot tikai to, kas viņam pašam ir. Un reizēm ar to nepietiek, ir nepieciešama profesionāla palīdzība. Tāpēc man šķiet nežēlīgi cilvēkam, kuram ir depresija, teikt, ka jālūdz vairāk. Labi, pazīstu kristiešus, kuri ir ļoti pārliecināti par lūgšanas spēku, vismaz kādu savas dzīves brīdi, un tas viņiem darbojas, Dievs viņus dziedina, bet vai ir godīgi no visiem prasīt vienādu ticību? Bībelē īsti neatrodu, ka mums jābūt tiesājošiem, jo tas izklausās pēc tiesāšanas vai vērtēšanas. Man šķiet, ka Dievs mums ir tik daudz devis gan prātu, gan visu ko citu, ka būtu bezatbildīgi teikt, ka tagad man ir tikai jāsež, jālūdz un jādara nekās.

Tava profesija palīdz attiecībās ar citiem?

Gan palīdz, gan ļoti izaicina, jo liek paskatīties uz sevi un izvērtēt. Paaudzū paaudzēs esmu augusi kristīgā ģimenē, līdz ar to kristietība man ir ar mātes pienu iezīsta. Un reizēm ir sajūta, ka, ja esmu augusi kristīgā ģimenē, tad viss, kas tur notika, bija kristīgs. Bet tā jau nav patiesība. Visi esam

Kristīne Maže, Foto: A.Klucis

grēcīgi cilvēki. Ja mani bērni domās, ka viss, ko es runāju un daru, ir absolūti Svētajā Garā, viņi gauži pievilsies. Bet ilgu laiku man bija grūti paskatīties uz sevi un teikt: “No tā, ko esmu redzējusi, šī daļa ir kristīga un šī – nav.” Man ir izaicinājums, esot attiecībās ar citiem un ģimenē, vairs neslēpties aiz tā, ka viss ir ļoti labi, skaisti, kristīgi. Nav tā, ir lietas, kur man ir jāmainās, jāuzņemas atbildība.

Piemēram?

Nu, piemēram, tā pati labā, skaistā sievas paklausība vīram. Ļoti svarīga lieta, bet, ja to paņem līdz galējībai, patiesībā tā ir vienkārši atbildības uzvelšana vīram. Ja neuzņemos atbildību pati par sevi, rodas bezspēcības sajūta, ka neko nevaru darīt, neko nevaru mainīt. Bībelē jau ļoti skaidri ir pateikts, ka katrs cilvēks pats par sevi ir atbildīgs. Protams, mums jābūt paklausīgiem cits citam Kristus bijībā, bet principā es pati esmu atbildīga par savu dzīvi. Piemēram, man kaut ko vajag, kaut ko gribas, teiksim, laiku sev. Bet es tikai šausmīgā kristīgā pazemībā visu laiku atdodu bērniem un vīram, kas patiesībā jau ir labi, bet tajā pat laikā esmu neapmierināta un kurnu, ka neviens to nepamana un neaicina atpūsties. Bet tas jau nav citu pienākums. Tā ir mana atbildība pateikt: “Ziniet, man arī vajadzīga atpūta.” Man joprojām ir grūti būt pietiekami pazemīgai un pasacīt, ka man ir vajadzīgs laiks sev. Bet neviens cilvēks nav radīts tā, ka varētu vienkārši tikai dot, dot, dot. Kaut kur tās baterijas jāuzlādē, ja tu to nedari, tad gala rezultāts ir diezgan iepriekš paredzams. Un tā nav Edgara atbildība, ka es neuzlādēju baterijas. Tā būtu viņa atbildība, ja viņš pateiktu, ka nekāds laiks tev nepienākas. Un savā ģimenē es to neredzēju, jo mani vecāki bija ļoti nodarbināti, rūpējoties par mums kā bērniem, un sevišķi mamma ļoti maz vai patiesībā nemaz neatļāvās laiku sev. Tāds garš piemērs iznāca.

Tu mēdz analizēt un ārstēt citus ārpus darba laika?

Sākumā ļoti aizrāvos ar to. Zini, tas ir tāpat kā ar jaunu kristieti, kurš visiem ar Bībeli pa galvu, zem ūdens, kamēr neesi atjēdzies, un nu tu esi draudzē. Protams, ka man gribējās visus citus ķidāt un skatīties, kas tur notiek. Bet kaut kā pamazām esmu nonākusi līdz secinājumam, ka cilvēks spēj paņemt to, ko viņš grib. Tu nevari ar varu neko iekarot. Reizēm ir tā, ka ar Edgaru runājam par lietām, ko esmu ieraudzījusi savā ģimenē vai viņa, vai mūsu ģimenes mijiedarbībā un saku: “Nu izskatās pēc kaut kā tāda”, un tad mēs runājam par to. Bet sevis ārstēšana nedarbojas. Tajā ir diezgan liels spēks, ka vari iet un palūgt citam palīdzību. Un tā ir arī liela pazemība.

Kur tu saņem palīdzību?

Man ir dažādi. Tīri psiholoģiski, eju ņemt terapijā. Tas bieži vien ir vairāk nekā psiholoģiski, un man patīk, ka mana terapeite reizēm norāda: “Šītais neizklausās visai kristīgi. Hmm ... vai tik tas nav drusku uz lepnuma pusi?” Mana garīgā autoritāte, jādūmā, ka šobrīd un patiesībā visu laiku tomēr joprojām ir Edgars. Man ļoti patīk, ka varam apspriest gan teoloģiju, gan visādus jaunumus, ko mēs Bībelē atrodam. Tagad esmu aizrāvusies ar Dāvida ciltsrakstiem. Kas par ģimeni, ārprāts! Ja tā paskatās, tur ir tādas peripetijas, Dāvida māsas dēls ļoti laimīgi tika vaļā no Dāvida dēla Absoloma, tad, kad Dāvida vecākais dēls izvaroja savu pusmāsu, padomdevējs visā tajā procesā viņam bija brāļa dēls. Tas ir tik interesanti.

Kas tieši tevi tur aizrauj?

Nu tas, ka toreiz bija tieši tāpat, kā ir tagad. Mēs šausmīgi paceļam Bībeles varoņus uz pjedestāla un tad pieprasām no sevis to pašu. Bet viņi bija tādi paši cilvēki kā mēs - ar problēmām, un tajā pašā laikā Dievs ir teicis, ka Dāvids bija cilvēks pēc Viņa sirds. Iespējams, ja nevari tikt galā ar ģimeni, nevari atrisināt kaut kādas lietas un ja tava paplašinātā ģimene – onkuļi, tantes, brālēni un māsiņas – mēģina manipulēt ar tevi un tu ar viņiem, tas ir nekristīgi, bet Dievs nepasaka: “Zini, tādā gadījumā Es tevi nelietošu.” Ir visa vēsture, tagadne un nākotne, un ir stubli iebāzt galvu smiltīs un teikt, ka šo problēmu neredzu, tās nav. Bībelē Dievs ir atļāvis uzrakstīt visu patiesību, *pa reālo*, nevis tur *pieprišinot* un izdzēšot dažus pagātnes plankumiņus. Bet caur visu to, Dievs parādās spēcīgs, Viņš vienlīdz mīl un visu vērs par labu. Tas ir fascinējoši. Līdz ar to, arī man ir cerība.

Kā katra terapija ietekmē tevi pašu?

Ļoti dažādi. Reizēm man pēc sesijas rokas trīc. Liela spriedze, un tad mēģinu saprast, vai tas cilvēks, cilvēki paši ir lielā spriedzē un es sajūtu, kas ar viņiem notiek, vai tā ir mana

kaut kāda spriedze, ka gribu būt šausmīgi laba, pareiza un tāpēc neesmu palīdzoša viņiem. Reizēm ir ļoti skumji. Tad, kad cilvēki ir lielās ciešanās, bet viņi neļauj sev būt tajās. Ir smagi būt sāpēs, bet, ja neizsāpi līdz galam un saki, ka man jābūt kristīgam, pareizam un vēl kaut kādam, tad patiesībā nevari pēc tam īsti arī priecāties. Jo, ja apspied kādu emociju, pārējās arī apspiežas. To caur sevi ļoti labi esmu piedzīvojis un sapratusi. Ilgu laiku centos dažādi savas neapmierinātības un dusmas apspiest, jo dusmoties taču nav kristīgi. Bet patiesībā jau Bībelē nav teikts, ka dusmoties nav labi, svarīgi – ko tu dari ar savām dusmām. Tā kā nezināju, ko ar tām iesākt, paslaucīju zem paklāja. Līdz ar to arī prieka nebija.

Tevī pašā kaut kas ir mainījies, kopš tu strādā?

Hmm ... manī pašā? Es esmu tik daudzas reizes pārbūvēta ...

Kas tev liek mainīties?

Zini, pareizā standarta atbilde ir Kristus, un pa lielam jau tā arī ir ... Domāju, ka visvairāk mani motivējis mainīties tas, ka pati ieraugu, cik tas ačgārnī, grēcīgi. Nepietiek, ja citi man stāsta, jo tad tas paliek kaut kur galvā, intelektuāli. Tā bija problēma ar pašpalīdzības grāmatām, patiesībā – joprojām ir, tikai lasu un saku: "Jā, tā tas ir, pilnīgi piekrītu!" Bet tajā pašā laikā man nepietiek spēka kaut ko mainīt, kaut arī esmu Dievam lūgusi to. Neesmu pret intelektu, esmu *baigais* domātājs, un man patīk savu prātu lietot.

Kas ir tava būtiskākā pārmaiņa?

Nu zini, viena no pirmajām, kas nāk prātā, ir spēja atzīt, ka arī man ir vajadzības. Jo mana ģimene ilgu laiku uzskatīja, ka tas ir pašsaprotami, ka visu savu laiku veltu bērniem, neļaujot viņiem pieaugt, ka vienmēr esmu mājās, vienmēr ir ēdiens galdā. Patiesībā tas nav pašsaprotami, tas ir darbs ar sevi. Un es priecājos, ka esmu to darbu darījusi, man joprojām patīk būt ar savu ģimeni, bet tā lielākā grūtība ir atcerēties, ka es esmu atbildīga par savām vajadzībām. Jo citādi es apdalu ne tikai sevi, bet arī savu ģimeni, piemēram, ja visu darīšu savu bērnu vietā līdz astoņpadsmit gadiem, tad kurā brīdī viņi iemācīsies kaut kādas elementāras pašaprūpes lietas? Patiesībā, caur to, ka gribu būt briesmīgi perfektā mamma, atņemu viņiem prieku un gandarījumu par pašu paveikto. Lielākā pārmaiņa man ir, ka mēģinu cīnīties ar perfekcionismu un nedzīvot divos grāvjos. Viens grāvis ir – esmu ļoti slikta, nederu nekam un neesmu nekā vērtā. Un līdz ko kļūdos, esmu nevis izdarījusi kļūdu un nu tā vienkārši jālabo, bet automātiski kļūstu par sliktu personu. Un otrs grāvis ir – nav neviena gudrāka un labāka par mani, tāpēc visiem vajadzētu darīt, kā saku es. Un tas līdzsvars ir būt pietiekami pazemīgai, lai pateiktu, ka man ir vajadzīga palīdzība, un tajā pašā laikā pietiekami pārliecinātai par sevi, lai katra mazākā kļūda neliktos kā pasaules gals. Jo tas ir absurds, ka mēs kā kristieši tiekam mācīti – vajag dzīvot Kristū un negrēkot, jo tas ir ļoti labi un pareizi, – aizmirstot, ka kļūdīties vajag, jo tikai tā varam kaut ko mācīties. Nesaku, ka tagad nebaidos no kļūdām, man joprojām nepatīk kļūdīties, bet tas mani vairs tik ļoti nebiedē. Ja kļūdu pieņemu kā daļu no savas dzīves, tad tas ļauj analizēt, kas mani līdz tai noveda un kā es nākamreiz varu no tās izvairīties. Tā laikam ir lielākā pārmaiņa man – atļaut sev kļūdīties. Izklusās maziņa.

Kādā dzīves posmā tu šobrīd esi?

Kā tu to domā?

Pārmaiņu posmā, krīzē, mierīgā, stabilā periodā?

Zini, cilvēkam ik pa septiņiem gadiem ir krīze. Šobrīd šķiet, ka esmu kaut kādā četrdesmitgadnieku piecdesmitgadnieku krīzē, taču brīžiem liekas, ka nē, esmu tam par jaunu. Man ir četras dinamikas. Ir mana personīgā un garīgā attīstība, kas viļņojas un, paldies Dievam, ka viļņojas. Senāk man bija teorija, ka vajag būt tā līdzeni. Tad savai psihoterapeitei teicu, ka man nepatīk, ka mana dzīve iet kā pulksteņa pendelis – uz vienu, uz otru pusi, atkal uz vienu, tad otru. Un viņa atbildēja: "Bet tu zini, kas notiek, kad tā pendele apstājas?" Tikai tad, kad esi miris, iestājas perfektais līdzsvars. Tā kā garīgi man ir augšā lejā, brīžiem jūtos tālāk no Dieva, tad atkal jūtos Viņam ļoti tuva. Tad ir laulība, kurā brīžiem jūtos ļoti apmierināta un laimīga,

bet brīžiem – šausmīgi neapmierināta un nikna sieva. Esmu arī mamma, kas reizēm dod milzīgu gandarījumu un reizēm pamatīgi kaitina. Ja paņem visas četras dinamikas, tad tā īsti mierīgi nav nekad. Ir mierīgāki posmi, bet tad atkal Dievs savā humorā kaut ko izstrādā. Kad ar Edgaru noskaņojāmies, ka būsīm tiņu vecāki, Viņš mums uzdāvināja Danielu, lai mēs sāktu visu no jauna. Tad vēl kaut kad pirms pusgada sajutos vairāk līdzsvarā, taču tagad tos augšā lejā vairs neredzu kā kaut ko apdraudošu, vairs neprasu no sevis, ka tam veselīgajam ritmam ir jābūt līdzenam, arī sirds kardiogramma dzīvam cilvēkam ir augšā lejā. Kaut kā mācos izdzīvot tos brīžus, kad esmu lejā, kas man ļauj vairāk priecāties par brīžiem, kad esmu augšā. Tāda klātbūtnes sajūta, kā Kristus saka, nezūdiēs par rītdienu, esi šeit un tagad. Tā kā nezinu, kurā posmā šobrīd atrodos, mācos dzīvot.

No malas skatoties, tev viss ir. Vai tev kaut kā pietrūkst?

Visas šīs attiecības, tās jau nekad nav perfektas, un laiku pa laikam šis perfekcionisms manī uzpeld un saka: bet varbūt var vēl labāk, taču domāju, ka pašlaik esmu lielākā garīgā līdzsvarā nekā biju pirms gadiem piecpadsmit. Tas, pēc kā ilgojos, ka vairāk cilvēkiem būtu pieejama psiholoģiska palīdzība, atbalsts, kas nevis atņemtu viņiem iespēju kristīgi augt, bet palīdzētu. Un otra lieta, par kuru mums abiem ar Edgaru sirds deg, ir mācītāju ģimenes. Mācītājs ir priekšgalā, ved pārējos, bet ne vienmēr viņš uzdrošinās vai ir pietiekami pazemīgs, lai lūgtu atbalstu. Es jau arī ilgu laiku domāju, ka ar visu jātiek galā pašai, bet tas nebija kristīgi, tas bija augstprātīgi. Mums ir sapnis, ka varētu kādreiz būt kāda pietiekami liela māja pie jūras, kur mācītāji un viņu ģimenes varētu saņemt palīdzību un atpūtu.

Kā tu savā ikdienā piedzīvo Kristu?

Saulītē, ik rīta pastaigā. Tajā, ka mans vīrs savāc dēlu, lai varu pavingrot, lai mugura nesāpētu. Tajā, ka varu izbaudīt kādu nakti izguļoties vai, kad naktī jāceļas, lai ietu pie kāda no bērniem, Viņš man dod pacietību. Vai dievkalpojums skaitās ikdiena? Nu tad arī dziedot, esmu ļoti pateicīga, ka mani vecāki bija muzikāli. Es vispār līdz kādiem trīsdesmit gadiem domāju, ka tiešām visi dzied. Bībelē, attiecībās ar citiem cilvēkiem. Tajā, ka tad, kad man ir grūti un gribas piezvanīt draudzenei, viņa ņem un piezvana man. Reizēm tajā, ka Viņš dod drosmi vienkārši piezvanīt un pateikt: "Man ir riktīgi štruntīgi." Nu tā, vieglāk būtu atbildēt, kur es viņu nepiedzīvoju.

Kur?

Patiesībā jau nav tādas lietas, Viņš ir visur. Mani ārkārtīgi fascinē ebreju domāšana, proti, ka viss ir svēts – gan ķermenis, gan garīgais. Mēs kaut kā esam sabojājušies no grieķu domāšanas, ka ķermenis ir nesvēts, tikai dvēsele. Kaut kādus divdesmit savas dzīves gadus pavadīju, cenšoties nodalīt šos abus un domājot, ka tikai tie mirklīši, kad lasu Bībeli, lūdzu, esmu baznīcā, ir svētie, kristīgie, pareizie, un pārējais Dievam neinteresē. Kristus ir visur, pat tajos brīžos, kad Viņu nepiedzīvoju, kad liekas, Viņa nav, un tad Viņš pēkšņi saka: "Kukū, te Es esmu!"

Kāda nozīme ir draugiem tavā dzīvē?

Tā kā uzaugu lielā ģimenē un man apkārt vienmēr bija daudz cilvēku, ilgi nevarēju iemācīties veidot draudzības. Patiesībā man bija bail no draudzībām, un tad nabaga Edgars bija spiests būt mans vienīgais draugs un arī vīrs pie viena, un mācītājs, viss vienā. Tas bija dzīves posms, kad man likās, ka pašai ar visu jātiek galā, līdz ar to arī viņam jātiek galā ar visām manām vajadzībām. Tad Dievs man teica: zini ko, ir vairāk cilvēku nekā tikai tavs vīrs. Nu jau krietnu laiku man ir viena forša draudzene. Esmu sākusi mācīties draudzēties. Man ir draudzīgas attiecības ar dažām kolēģēm, arī brāli, ar kuru bērniībā traki kāvāmies. Pēdējo desmit gadu laikā draudzība man ir brīnums, kur nebaidos būt tāda, kāda esmu, un kur mani pieņem, un kur arī otrs var būt tas, kas viņš ir.

Sagatavoja **Evija Mileiko**

BPI Timoteja skola

Šī gada februārī mācības uzsāka BPI Timoteja skolas pirmais kurss. Bijušas nodarbības, mājas darbi, sevis izvērtēšana, pārdomas, atskaites. Dalībnieki iepazīnušies viens ar otru. Daudzi kļuvuši par

Timoteja skolas dalībnieces nodarbības laikā

atbalstu viens otram kā mazās grupas dalībnieki ne vien klātienē mācību laikā, bet arī ikdienā.

BPI Timoteja skolas dalībnieki īpaši novērtē regulārās nodarbības Bībeles pārskatā Līvas Fokrotē vadībā, kas, kā dalībnieki saka "parāda lielo bildi"; "caur to atjaunojas

attiecības ar Dieva Vārdu – cik tas tomēr ir aizraujošs"; "iegūstam lielāku izpratni par Dieva lielo stāstu no pat pasaules radīšanas līdz pasaules galam", kas palīdz "saprotamāk un vienkāršāk stāstīt Evaņģēliju citiem". Saprast bērnu vajadzības un izvērtēt arī savu bērniņas pieredzi palīdzējušas Kristīnes Mažes vadītās nodarbības. Vieslektori Barbara Brauna un Volijs Skūns likuši pārdomāt un līdzdarboties, atklājot bērnu kalpošanas pamatprincipus. BPI Timoteja skolā katru mēnesi ir arī "viesa laiks", kad dalībnieki iepazīstas ar bērnu kalpošanas pieredzi un iespējām dažādās draudzēs un organizācijās. Paldies visiem pieminētajiem un nemieminētajiem nodarbību vadītājiem, kuru devums Timoteja skolas dalībniekiem pirmo pusgadu liek vērtēt kā "izaugsmes ceļu savā garīgajā dzīvē; laiku un vietu, kur saņemts iedrošinājums turpināt un neapstāties darbā ar bērniem, kā arī reāli izmantojamas lietas darbā ar bērniem".

BPI Timoteja skolas apmācības programmas ietvaros notika arī vasaras mācību – atpūtas nometne. Šogad dalībnieki bija kopā piecas papildītas dienas viesu namā "Dubultmuiža". Nometne ir laiks, kad padziļināti apskatīt kādu tēmu, kā arī praktizēt to, kam ar ikmēneša

tikšanās reizēm nepietiek. Šogad nometnē īpašs laiks tika veltīts Jēzus stāstīto līdzību izpratnei, un tajā mūs aizrautīgi vadīja Dr. Ilmārs Hiršs. Savukārt runas mākslā un stāstu stāstīšanā ievadīja Aurēlija Anužīte-Lauciņa, kuras pašas liecība un iedrošinājums bija paliekošs iespaids visiem

Mācītājs, Dr. Teol. I. Hiršs vada nodarbību

dalībniekiem. Īpašs notikums ikvienam klātesošajam bija Pasā mielasta svinēšana. Piedzīvotais lasījumos, maltītē, dziesmās, dejās un mācītāja Kārļa Zikmaņa paskaidrojumos sagatavoja dalībniekus nometnes noslēgumā būt kopā Svētajā Vakarēdienā ar atjaunotu skatījumu uz Kristus nesto piepildījumu un uzvaru.

Paldies draudzēm un draugiem, kas atbalstījušas dalībniekus viņu mācībās. Paldies par aizlūgšanām un laba vēlējumiem.

BPI Timoteja skolas pirmais kurss mācības turpina. Bet jau novembrī sāksies uzņemšana Timoteja skolā tiem, kas vēlas mācības uzsākt 2013. gadā.

Atgādinām, ka visiem, kam interesē klātienē iepazīties ar BPI Timoteja skolas darbu, ir iespēja piedalīties "Atvērto durvju dienā" kādā no klātienē sesijas laikiem. Otrajā pusgadā BPI Timoteja skolā klātienē tikšanās notiks **21.-22. septembrī, 19.-20. oktobrī, 9.-10. novembrī, 7.-8. decembrī un 25.-26. janvārī**. Pieteikšanās: zvanot 27799165 vai rakstot: timotejaskola@lbds.lv. Priecāsimies atbildēt arī uz citiem jautājumiem par BPI Timoteja skolu.

BPI Timoteja skolas mērķis ir apmācīt un iedrošināt esošos un topošos bērnu kalpošanas darbiniekus esošajās un topošajās draudzēs, lai ikvienā draudzē veidotu spēcīgu un misionālu bērnu kalpošanu, kuras centrā ir Kristus. Ikviens varam būt par daļu tajā – mācoties, atbalstot, aizlūdzot.

Estere Roze

BPI Timoteja skolas programmas vadītāja

Svētdienskolotāju rudens apmācības seminārs Rīgā

2012. gada 12.-13. oktobrī

Svētdienskolu apvienība sadarbībā ar "Kidz at Heart International" (ASV) organizē apmācības semināru svētdienskolotājiem un visiem interesentiem no dažādām konfesijām.

Seminārs notiks **Rīgā**, LBDS namā, **Lāčplēša ielā 37**.

Piektdien, 12. oktobrī (17:00–21:30, [reģistrācija no 16:30-17:00](#))

Sestdien, 13. oktobrī (10:00–17:30, [reģistrācija no 9:30-10:00](#))

Dalības maksa (kafijas pauzes, izdales materiāli), piesakoties **līdz 5. oktobrim**:

abām dienām – Ls 4,

piektdienai – Ls 2,

sestdienai – Ls 3.

Piesakoties **pēc 5. oktobra**, dalības maksa palielinās par Ls 1.

Dalības maksu būs iespējams samaksāt, ierodoties uz semināru.

Pieteikšanās, aizpildot pieteikuma anketu www.svetdienskola.jimdo.com sadaļā "Rudens seminārs 2012".

Mājas lapā arī vairāk informācijas un dienas kārtība.

Pieteikties var arī, rakstot uz e-pastu: saseminari@inbox.lv, saņemot reģistrācijas linku e-pastā.

Tālruni informācijai: **26091697, 29759709, 26272244**.

Īpaši noderīgs šis seminārs būs tiem, kuri vēlas uzsākt darbu svētdienskolā un pārliecināties par savām spējām un aicinājumu. Semināra laikā būs iespēja iegādāties jauno mācību programmu.

KORA DARBNĪCAS 10GADE

Koncerts 13.oktobrī
Plkst. 19.00

Mateja Baznīcā
Matīsa iela 50 B, Rīga

Tas brīdis ir klāt, kad visi tiek aicināti uz "Kora darbnīcu" Rīgas Mateja draudzē. "Kora darbnīcas" ceļš ir izvijis visādus līkumus pa Latviju, un nu ir tas brīdis, kad gribu jūs visus aicināt uz Rīgu – uz "Kora darbnīcas" desmitgades svētkiem!

Daudz piedzīvots, daudz dziedāts, daudz dzirdēts un daudz justs ... Es tik vien spēju skatīt atmiņās, kuri bija pirmajā "Kora darbnīcā". Gribu jums izteikt lielu paldies par ierašanos pirmajā darbnīcā, jo braukt uz pasākumu, kur nav zināms, kas notiks – tas ir izaicinājums! Man liekas, ka tālajā 2003. gadā reti kuram bija e-pasts un nebija vēl pasaulē nākuši mūsu mīlie *draugiem.lv*, un patiešām jāskatās, kad mēs iekļuvām *facebook* un *twitter*, un citos portālos, kā to vispār bija iespējams noorganizēt? Mēs jau esam vēsture, un tāpēc svinam lielus svētkus visi kopā.

Aicināti visi dziedātgribētāji, īpaši tie "vēsturiskie" dalībnieki, arī tie, kuri tagad ir precēti vai ir jau mamma un tēti, un – arī tie, kuri nekad nav bijuši "Kora darbnīcā"!

Sāciet meklēt nakšņošanas iespējas pie radiem, ja negribat gulēt uz līdzpaņemta matracīša Mateja draudzes viesmīlīgajās telpās. Meklējiet lielus transporta līdzekļus, lai varat paņemt līdz daudz draugu. Rīga dimdēs šoreiz Matīsa ielā 50b – "Kora darbnīcā" Mateja draudzē.

Plāns:

Sestdien, 13. oktobrī, plkst. 9:30 "Kora darbnīcas" mēģinājums Mateja draudzē (mazajiem bērniem būs pieejama rotaļu istaba); plkst. 19:00 koncerts radiem, draugiem un interesentiem; plkst. 21:30 ekskluzīva vakara programma kora dalībniekiem un līdzjutējiem.

Svētdien, 14. oktobrī, kalpojam Mateja draudzē. Plānotās pasākuma beigas plkst. 15:00.

Dalības maksa: Ls 5 (ēdināšana, gulēšana un notis iekļautas). Padod ziņu citiem draugiem un neliec plakātu zem pūra, bet tur, kur to redz citi!

Tiekamies, dziedam, slavējam, pateicamies, liecinām un svinam! "Kora darbnīcas" *mamma* Rasa Cirvele

Vairāk informācijas: www.koradarbnica.lv
koradarbnica@gmail.com, tālr. 29335590

Jauniešu vadītāju sanāksme

LATVIJĀ IR ...

500 evaņģēliskās draudzes.

Gandrīz 300 000 jaunieši vecumā no 15-25 gadiem.

Cik no tiem pazīst Kristu? Kā mēs aizsniegsim pazudušos?

Mateja 28:19-20: *"Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam."*

DARĪT PAR MĀCEKĻIEM ...

Mēs ticam, ka mācekļus veidojoša kalpošana ir redzama Kristus dzīvē. Evaņģēlijos redzam, kā Kristus vadīja savus mācekļus no neticīgu jaunu vīru grupas līdz nobriedušiem ticīgiem vīriem, kas nes augļus Dieva Valstības darbā. Vadītāju skolā mācīsimies, kā Kristus to darīja, jo iespēja mācīties no Labākā motivē par tādu arī kļūt. Jauniešu kalpošana nav jauniešu izklaidēšana, tas ir process, kas maina jauniešu dzīvi uz visiem laikiem, mūžīgi. Tas ir neizmērojami SVARĪGI!

GRAFIKS

Vīzija/Jauniešu vadītāju skolas prezentācija
2012. gada 3. novembris

Komanda kalpošanā 2013. gada 1.-3. februāris

Līdzsvarota kalpošana 2013. gada 15.-17. marts

Nometņu apmācība (bez maksas 3 cilvēkiem no komandas)
2013. gada 26.-28. aprīlis

Draudzēm, kas iesaistītas JV nometņu kalpošanā

Kalpošanas pamati 2013. gada 11.-13. oktobris

Vadītāju pavairošana 2013. gada 11.-13. novembris

Ikmēneša reģionālās vadītāju tikšanās

Aicināti piedalīties jauniešu vadītāji kopā ar komandām.

Izmaksas vienam cilvēkam 25 Ls par vienu nedēļas nogali.

VAIRĀK INFORMĀCIJAS:

Gatis Jūrmalis, 22119593, gjurmalis@jvlatvia.lv

Kristiāna Vasule, 29193966, kvasule@jvlatvia.lv

3. novembrī Jauniešu vadītāju skolas prezentācija/Vīzijas komunikēšana. Šajā tikšanās reizē būs iespēja iegūt materiālu:

"Iepazīt Jēzu! | 50 dienu Bībeles studija par Jēzus dzīvi"

JAUNATNES APVIENĪBA AICINA UZ TIKŠANOS

Šī gada **6. oktobrī** no plkst. 9:00-17:00 Rīgā, Savienības namā, Lāčplēša 37, notiks **LBDS Jaunatnes apvienības organizēta tikšanās** ar jauniešu vadītājiem, mācītājiem, draudzes priekšniekiem.

Runāsim par LBDS kongresā apstiprinātajām pamatvērtībām, kā arī par Jaunatnes apvienības mērķiem un iecerēm. Tikšanās reizē vēlamies arī uzklaut draudžu ierosinājumus par to, ko draudzes sagaida no Jaunatnes apvienības. Tikšanās laikā jums būs iespēja ziedot, lai atbalstītu to draudžu pārstāvjus, kuriem ir nepieciešams atbalsts ceļa izdevumu segšanai turpmākām tikšanās reizēm.

Pieteikšanās, rakstot uz e-pastu: kvasule@jvlatvia.lv, gjurmalis@jvlatvia.lv vai zvanot pa tālruni: 29193966, 22119593.

Jūs ierašanās ir svarīga!

Gatis Jūrmalis, LBDS Jaunatnes apvienības vadītājs

Man ir lieli spārni

Intervija ar **Tomasu Šulcu**, BPI 2012. gada iesaukuma studentu.

Pastāsti par savas ticības sākumu! Tu droši vien par Dievu zināji jau no bērnības, jo nāc no kristīgas ģimenes.

Tā baumo. Bērnībā tiku vests uz baznīcu, svētdienas skolu, kaut kāda izpratne par Dievu man vienmēr ir bijusi. Zināju, ka eksistē Dievs, Jēzus, eņģeļi, sātans, bet domāju, ka tas nav īsts. Pusaudžu gados Dievs man vispār nelikās svarīgs, sākās ballītes, dzeršanas, azartspēles, daudzās, kā man likās, jautrās lietas. Vecāki īsti nezināja. Varbūt tagad uzzinās, cik nopietni tas viss man bija.

Tas bija nopietni?

Jā, bija. Šīs lietas sniedza man mierinājumu, prieku, kaut arī nākamajā dienā ne vienmēr jutos labi. Lai arī toreiz Dievs sargāja, ka tas neaizgāja līdz tādām līmenim, ka es bez tā galīgi nevarētu iztikt, šis dzīvesveids ir atstājis sekas.

Azartspēles tagad vairs nav problēma, bet 10. klasē to dēļ es sāku zagt naudu no vecākiem, paliku uz otru gadu, jo naktīs spēlēju, no rīta gāju uz skolu. Stundās gulēju, neko neklausījos. Man bija vājas atzīmes, mani izmeta no skolas, iestājos citā skolā, vēlreiz 10. klasē. Ir lietas, ar kurām es vēl joprojām cīnos, kas mani sit ārā no līdzsvara, bet es ticu, ka Dievs par tām ir spēcīgāks.

Izpratne par Dievu man bija arī tolaik, bet Viņš man nebija reāls. Kristietība bija tāda kā senču ticība. Zināju, ka tad, kad vecāki nomirs, viņi nonāks Debesīs, un cerēju, ka viņi aizliks par mani tur labu vārdu, un, tā kā es esmu viņu dēls, tad, kad nomiršu, es arī būšu Debesīs, jo cik gan sliktis es esmu? Paskaties uz maniem draugiem, viņi pat uz baznīcu neiet, Dievu nepazīst, nekad par viņu nav dzirdējuši. Man likās, ka ar mani nemaz nav tik traki. Es gāju arī uz baznīcu, taču tur Dieva klātbūtni nejutu. Cilvēki tur man likās garlaicīgi, likās, ka viņi nemāk priecāties. Vēl joprojām man tā liekas problēma - ja mēs zinām vislabāko vēsti pasaulē, kāpēc mēs uzvedamies tā, it kā tā būtu vissliktākā? Kāpēc kristietību pavada tāda skumja noskaņa? Tas taču ir tik brīnišķīgi, ka mums nav jāmaksā par savu noziegumu, mēs esam atbrīvoti, apžēloti. Mēs nebijām nopelnījuši, nebijām gaidījuši, bet par visu ir samaksāts.

Pusotru gadu dzīvoju Anglijā, tur bija ļoti, ļoti grūti. Tur es piedzīvoju, ko nozīmē būt vienam, pamestam. Tur sapratu, ka nauda nedod gandarījumu, ka naudai nav tādas vērtības, kādu mēs tai piedēvējam. Bet, kad atgriezies Latvijā, turpināju dzīvot tādā pašā garā. Labi pelnīju, bet pēc tam visu

naudu notrallināju. Dažreiz uzmācās tāda kā depresija, domāju par pašnāvību, likās, ka esmu nevērtīgs, ja nomirtu, neviens par to nesatrauktos, ja nu vienīgi tētis un mamma. Man bija draugi, bet mums nekad nebija dziļas attiecības, lai arī mēs ļoti labi sapratāmies, jo viņi visi bija man līdzīgi.

Pirms trim gadiem man bija viena draudzene, filozofijas studente, ar kuru mēs bieži strīdējāmies par Dieva eksistenci. Es nācu no kristīgas ģimenes, zināju, ka Viņš ir. Es mēģināju Viņu aizstāvēt, taču, kā jau filozofijas studente, viņa, protams, izmantoja sarežģītus argumentus, uzdeva visādus gudrus jautājumus, uz kuriem man nebija atbilžu. Pēc viena no tādiem strīdiem es braucu mājās un domāju, kāpēc es aizstāvu šo Dievu, kuru nepazīstu.

Pēc mēnešiem diviem bija Lieldienas, tētis mani uzaicināja uz Lielās Piektdienas koncertu Matejā, kur koncerti vienmēr ir līmenī, Māris Dravnieks visu ir nostrādājis līdz pēdējam sīkumam. Kāpēc ne? Es aizgāju, sēdēju vienā no pirmajām rindām, jo tētim, laikam, kaut kas bija jārunā. Pēc koncerta bija Lūgšanu nakts. Tēvs man prasīja, vai es gribu palikt. Domāju - tagad visi lūgs, man būs garlaicīgi, migšu ciet. Jāizdomā kaut kas, lai es varētu tikt mājās, jāsamelo, ka man rīt darbs vai kas svarīgs jādara. Bet man ātrumā nekas neienāca prātā, es nodomāju, ka tad jau palikšu. Izdalīja lapiņas, uz kurām bija uzrakstīti 10 baušļi, katrs no baušļiem bija sadalīts apakškategoriās, tā, piemēram, "tev nebūs nokaut" – nenozīmē fizisku nogalināšanu, bet tu vari nogalināt ar vārdiem, attieksmi. Un es nolēmu aizpildīt testīņu kā sieviešu žurnālos par to, cik liels grēcinieks es esmu. Es nevarēju sevi sasaisīt ar domu, ka es esmu grēcinieks, cik gan ļauns es varu būt? Sāku pilnīgi godīgi apvilkt visu, ko sev varētu piedēvēt. Vilku, vilku, izejot visam cauri, redzēju, ka es esmu apvilcis 90% no visa tā, kas tur rakstīts. Tajā brīdī es sapratu, ka man ir nepieciešama palīdzība, ka es esmu ļauns. Es negribēju ar savu dzīvi ienest vēl vairāk ļaunuma šajā pasaulē. Nez kāpēc sāku raudāt. Klusībā lūdzot, teicu Dievam: ja Tu tiešām esi, tad paņem to visu prom, es to visu negribu nest sev līdzī. Debesis neatvērās, lai arī man likās, ka tādā brīdī eņģeļiem vajadzētu nolaisties, bet es sajutu pārdabisku mieru. Un man liekas, ka tajā brīdī es it kā dzirdēju, ka kāds saka - tev viss ir piedots. Es tiešām to arī sajutu.

Tētis mani veda mājās, es kluss sēdēju viņam blakus. Viņš prasīja, kāds man likās šis vakars. Teicu, ka tas bija dzīvi izmainošs. Izkāpu no mašīnas, neko vairāk mēs nerunājām. Vēlāk viņš pastāstīja, ka

palika mašīnā un lūdza, pateicoties Dievam, ka viņa dēls ir izglābts. Pēc tam nekas radikāli nemainījās, kā citu stāstos, kad nākamā dienā dzīve izmainās pa 180 grādiem. Man tas bija pakāpeniski, turpināju *tusēties*. Man bija grūti sākumā stāstīt par notikušo saviem draugiem, viņi nesaprata, sākās apsmieklis, viņi mani provocēja. Tas gan patiesībā man lika vēl vairāk pieķerties Kristum, lasīt Bībeli.

Kā tad mainījās tava dzīve?

Es uzskatīju, ka kristieša dzīve nozīmē staigāt metru virs zemes. Baznīcā es to biju redzējis, nezinu, cik viss no tā ir īsts, cik neīsts. Tas lai paliek uz katra cilvēka sirdsapziņas. Arvien vairāk sapratu, ka Kristus nepiedāvā dzīvi bez traumām, problēmām, kārdinājumiem. Lasot Bībeli, Dievs man daudz ko atklāja, lika pārdomāt, iedegos par pirmdraudžu ideju Apustuļu darbos, kur cilvēki dzīvoja, pavadīja laiku kopā, studēja, priecājās un dalījās visā, kas viņiem bija. Kad pārrunāju to ar vienu čali, viņš iebilda, ka tas jau nenozīmē, ka tev jāatdod ir viss, ka tas jau nenozīmē, ka jau tev ir divas mašīnas, tev viena jāatdod. Bet man likās, ka tieši to tas arī nozīmē. Sapratu, ka tā ir draudze, kuras daļa es gribu būt.

Pēc kāda laika uz Latviju atbrauca "Soma" kopienas džeiki, stāstīja "Dieva stāstu", kur es arī tā netišām iemaldījos. Pirms tam es biju teicis Dievam, ka man vajag kādu instrumentu vai kaut ko, jo es nemāku stāstīt saviem draugiem par Viņu. Klausījos to trīs vakarus pēc kārtas. Aizgājis mājās, nevarēju aizmigt, jo sirds sitās tik stipri, likās, ka tā ir Dieva atbilde. Man likās, ka man jāstāsta "Dieva stāsts" draugiem, bet es biju diezgan glēvs, nobijos, nesaņēmu dūšu to izdarīt.

Drīz pēc tam Dievs lietoja mācītāju Pēteri Eisānu. Viņš uzaicināja mani stāstīt "Dieva stāstu" Matejā, jo viņš bija pamanījis, cik ļoti es par to biju iededzies. Pirmajā reizē tās bija drausmas, ārprāts. Man likās, ka esmu tik gudrs, varu pamācīt citus, un tikai vēlāk sapratu, ka stāsts nav par mani, ka nav jābūt superteologam, lai to stāstītu.

Turpinājums 8.lpp.

Tomass Šulcs ar krustdēlu

Turpinājums no 7.lpp.

Tad nāca "Izaicinājuma" konference. Kopā ar "Soma" kopienas džeikiem pavadītais laiks stipri izmainīja manu uztveri. Viņu stāstītais par misionārajām kopienām bija atbilde manai lūgšanai par Apustuļu darbiem. Es sapratu, ka gribu būt daļa no tādas draudzes, kāda viņiem bija. Vēl bija cilvēki, kurus Dievs bija uzrunājis. Kaspars Šterns mūs visus saveda kopā. Tur bija arī Aigars [Mamis], ko es biju redzējis Matejā, bet mēs pirms tam tā īsti nebijām runājuši. Nezinu vairs, kuram no mums bija šī ideja – ievākties kopā, stāstīt saviem draugiem Evaņģēliju.

Burtiskā nozīmē – "ievācāties kopā"?

Vasaras beigās mēs ievācāmies dzīvoklī, lai izdzīvotu šo te kopienas sajūtu. Saaicinājām savus nekristīgos draugus. Sākām stāstīt "Dieva stāstu." Apbrīnojamākais ir tas, ka cilvēki sāka mainīties. Viena meitene kristījās Ziemassvētkos, otra – Lieldienās. Tas jau gan ir galarezultāts, bet pirms tam redzēt, kā cilvēks mainās, ka viņš pievēršas Kristum, Glābējam, ka viņš satver to sev par īstenību, ir milzīgs prieks – arī, ka tu esi daļa no Dieva plāna, no Dieva darba, ka tu iespaido Mūžības gaitu. To sajūtu es negribu mainīt ne pret ko citu, tas ir daudz labāk par jebko šajā pasaulē.

Pēc tam es iestājos BPI, tas arī daudz ko mainīja manī. Man likās, ka es esmu baigi gudrais. Tur sapratu, cik stulbs patiesībā es esmu, ka es tik daudzas lietas nesaprotu.

Visvairāk mani uzrunāja mācītājs Bobs Adamss, no kura līst ārā pazemība. Pat tad kad viņš man atbild uz epastu, caur to vēstuli no ekrāna spiežas ārā Kristus mīlestība, pazemība. Es to gribu arī sevī. Es neesmu tik mīļš, bet Kristus ir apsolījis, ka mēs kādu dienu tādi būsim.

Vēl par tevi un BPI.

Es biju dzirdējis, ka šī skola ir ļoti interesanta, bet nekad nebiju domājis, ka tā ir tik interesanta, ka tā tik daudz tev dod un maina tevi. Brīžam arī lauž. Tas, ko BPI dod tev, to nekur citur Latvijā nevar atrast, jo te nav vienkārši kaut kas jāzina. Te ir cita pieeja, ar tevi strādā individuāli. Tu vari pajautāt savu stulbāko jautājumu, varbūt kāds arī pasmiesies, bet tev tiks atbildēts. Mēs jau ar džeikiem runājām, ka labprāt paliktu uz otro gadu, paliktu nesekmīgi, bet tas jau droši vien kā tajā Apskaidrošanas kalnā, kad Pēteris ierosināja palikt un būvēt tur teltis. Katra diena BPI, kur tu esi starp brāļiem, tu esi miniatūrā Debesu atveidojumā uz zemes, kas, protams, ir tikai viena miljardā daļa no tā, kas būs Debesis. Bet, izejot jau uz ielas, automātiski iestājas diskomforta sajūta. Tas rada nedaudz pat tādu kā atkarību no skolas, kur tu jūties tik droši, tik patīkami. Bet mūsu uzdevums jau ir iet pie grēciniekiem, tāpat kā Kristus atstāja Debesis un izvēlējās nākt uz šīs zemes, kur nav īpaši stilīgi. Kā tas var būt, ka Viņš tik ļoti mūs ir mīlējis? Šo mīlestību

es nekad neapveršu, līdz pat tai dienai, kad to ieraudzīšu. Vārdu sakot – BPI *rullē*. Es uzskatu, ka jebkuram kristīgam vadītājam Latvijā vajadzētu iziet BPI. Arī Eisānam. (*smejas*)

Kāda ir tavu vecāku loma tavas ticības veidošanā? Izklusās, ka viņi tev neko nav uzspieduši.

Tā arī ir. Viņi man neko nespieda, bet arī neslēpa, ka ir kristieši. Ņēma mūs ar mūsu līdzi uz baznīcu, pat vēl padomju laikos, kad visi kristīgie pasākumi bija aizliegti. Mums bija brīvība izvēlēties pašiem. Viņi paši ir savas dzīves pilnībā nodevuši Kristum. Viņi ir piemērs tam, ko nozīmē patiesi aizliegt sevī un sekot Kristum, izdzīvot ar to, ko Dievs dod, nemēģinot iedzīvoties bagātībā. Zinu, ka gadiem ilgi viņi ir aplieti ar meliem par to, ka peldoties bagātībā, bet, esot viņu bērns, zinu, ka tā nav taisnība. Pat ja tā ir, tad viņi tos miljonus un tūkstošus ir veiksmīgi noslēpuši arī no manis.

Pusaudža vecumā, kad citu klasesbiedru vecāki sāka vērt valā savas firmas, kad viņiem sāka parādīties nauda, es kautrējos, ka mani vecāki vada labdarības organizāciju, ka mēs nedzīvojam bagāti. Tajā pašā laikā viņi mani iemācīja, ka, lai arī mēs bijām ne pārāk bagāti, mums nekad nekā netrūka, mums pat bija vairāk nekā citiem. Nevis naudas, bet svētību, mīluma, mīlestības izpratnē. Pilnīgi sveši cilvēki nāca un mīlēja mūsu ģimeni tāpēc, ka mani vecāki kalpoja Kristum. Tagad es to redzu. Apziņa, ka mani vecāki dara riktīgi foršu darbu, atnāca kādos 22 gados.

Tava ģimene izcēlās ar to, ka tavs tētis ar tevi un māsu sarunājās tikai angļiski. Kā tu to tagad vērtē?

Es esmu ļoti pateicīgs, ka viņš nepadevās. Tas stāsts sākās ar to, ka mans tēvs padomju laikos bija disidents, kas cīnījās pret padomju varu pa kluso, *čeka* viņu ne reizes nenokāra. Tajos laikos daudz kristīgās literatūras bija angļu valodā. Viņš pats angļu valodu īsti nemācēja, vai precīzāk - tā viņam bija ļoti zemā līmenī. Tēvs kaut kur bija izlasījis, ka vislabāk valodu var apgūt, ja ar kādu regulāri sarunājas. Tad viņš nolēma, ka ar manu vecāko māsu, kad viņa piedzims, viņš runās tikai angļu valodā. Viņš to arī darīja, sākumā pāris vārdus, pēc tam jau viņa sāka viņam atbildēt. Viņi viens no otra mācījās. To nevar jebkurš, viņam ir tāds dzelzains raksturs.

Kad es piedzimu, tēvs nolēma, ka viņš varētu iemācīties franču valodu, tāpēc ar mani runāja franciski. Vēl viņam bija plāns, ja piedzims vēl trešais bērns, tad ar viņu runās vāciski. Bet kaut kur trīs gadu vecumā dīvainu iemeslu dēļ es esot sācis atbildēt viņam tikai angļiski. Vienu brīdi mēs bijām iespītojušies tik tālu, ka sarunājāmies tikai caur mammu. Bet beigās tētis padevās, un mēs visi sākām runāt angļiski. Es to neatceros, bet tā man mamma

stāstīja. Pagājušogad Mateja nometnē, kur bijām ar tēti tikai divatā, vienu dienu izdomājām, ka runāsim latviski visu dienu. Tā bija vismurgainākā diena manā mūžā. Psiholoģiski neaprostāmi grūti, dienas beigās es priecājos, ka tas ir beidzies. To es vairāk negribētu atkārtot.

Mamma bērniībā ar mums runāja lietuviski. Tā kā es nezinu, kur es latviešu valodu iemācījos.

Kā tev ir bijis sadzīvot ar to, ka esi Viljama Šulca dēls?

Tas man nav traucējis. Drīzāk palīdzējis, atverot diezgan daudz durvju, vismaz līdz šim, teiksim, draudzēs, cilvēki man uzticas. Man nav jāšāk no nulles. Manuprāt, tā ir daļa no svētības, ko Dievs apsolījis tiem, kas Viņam tic, ka tā tiks nodota tālāk – bērniem un bērnu bērniem.

Kas ir tavas autoritātes?

Mēnesi pēc tam, kad biju pieņēmis Kristu, man tēvs ieteica klausīties mācītāju Marku Driskolu. Patiesībā, ja nebūtu viņa, es, iespējams, būtu aizgājis tādā diezgan legālistiskā virzienā, labākajā gadījumā iesaistītos kādā draudzes kalpošanā, varbūt ieņemtu kādu amatu draudzē. Par laimi, Dievs pazīst mani vislabāk, Viņš zina, ka mani ļoti grūti ir ierobežot. Man ir lieli spārni, gribas lidot. Man tētis vienmēr ir bijis autoritāte, it sevišķi pēdējos gados. Viņš atbalsta to, ko es daru, viņš bieži vien ir bijis mana saprāta balss draudzes darbā. Tēvs gan saka, ka viņš arī no manis mācoties, bet es tam neticu.

Manas autoritātes ir tie cilvēki, kas kaut ko ir paveikuši. Ka tu redzi, ka viņiem sirds ir iestājusies par Dieva darbu, ka viņi ar savu dzīvi rāda šo te piemēru citiem. Nevis tā, ka kāds atnāk un pasaka: tagad es jums parādīšu, kā to visu darīt. Man, piemēram, Pēteris Sproģis, Kaspars Šterns ir autoritātes, un man nav grūti pakļauties viņu autoritātēm. Man ir grūti cienīt cilvēkus, kuri mēģina pateikt: es esmu sasniedzis šito un to. Es pats varu ieraudzīt, ko šis cilvēks dara un ir izdarījis. Pēdējā laikā cilvēki mēģina mani iespaidot, izstāstot, ko viņi ir sasnieguši, kas viņiem pieder, bet es zinu, ka tas ir nevērtīgi, ka man tā ir tukša skaņa, man statuss nav svarīgs.

Kāds ir tavs nākotnes redzējums?

Es gribu stāstīt cilvēkiem Evaņģēliju, parādīt, kas patiesībā Kristus ir, ka Viņš nav onkulis, kas dzīvo baznīcā un jāapmeklē vienreiz nedēļā uz divām stundām, bet, ka Viņš ir reāls, dzīvs Dievs, kas valda pār visu un visiem, ir ieinteresēts mūsu katra dzīvē un vēlas mums dot iespējami labāko dzīvi Viņa klātbūtnē. Dievs, kurš dara patiesi brīvu un dzīvu, kurš piešķir dzīvei jēgu, nevis uzspiež kaut kādu sistēmu, kurai ir jāseko kā robotam.

Sagatavoja **Nora Rautmane**

Lauris Tartars ordinēts par mācītāju Valmieras baptistu draudzē

26.augustā Valmieras baptistu draudzē sludinātājs Lauris Tartars tika ordinēts par mācītāju. Lauris Tartars Valmieras baptistu draudzē kalpo kopš 2011. gada maija.

Lauris Tartars ar ģimeni un Pēteris Sproģis ar sievu Martu. Foto: Simanis Balodis

Svētku dievkalpojumā kalpoja LBDS bīskaps Pēteris Sproģis, un muzikālu sveicienu programmu bija sagatavojis jauniešu ansamblis no Rīgas Mateja draudzes. Ordinācija bīskapa vadībā notika svētku dievkalpojuma otrajā daļā.

Dievkalpojums bija kupli apmeklēts – apsveikt Valmieras baptistu draudzi bija ieradušies Valmieras kristīgo draudžu pārstāvji, Valmieras pilsētas pašvaldības pārstāve Vaira Dundure, kā arī liels pulks citu viesu.

Rīgas Golgātas baptistu draudzei – 100

Rīgas Golgātas baptistu draudze savu 100. dzimšanas dienu iecerējusi svinēt vairāku nedēļu garumā. Svētkus iesāksim svētdien, 21. oktobrī, plkst. 10:00 ar dievkalpojumu, kurā priekšnesumus sniegs NBS pūtēju orķestris un solisti – mūsu draudzes "bērni" – Marlēna Dombrovska un Arvīds Keinis. Viesis: mācītājs Leifs Grips (Zviedrija).

Svētdien, 28. oktobrī, plkst. 10:00 pie mums viesosies mācītājs Čaks Kellijs (ASV). Sestdien, 10. novembrī plkst. 15:00 notiks svētku koncerts, kurā Rīgas baptistu draudžu kopkoris bijušo un esošo Golgātas draudzes kora diriģentu vadībā izdziedās draudzes muzikālo vēsturi, kuru laika gaitā rakstījuši šeit strādājušie un šobrīd esošie autori.

Svētdienas, 11. novembra, dievkalpojumā plkst. 10:00 klātesošos uzrunās mācītājs Bils Skārs no māsu draudzes Teksasā (ASV) un muzikālo priekšcēlumus sniegs tie, kuriem Dievs šobrīd, jauno gadu simtu uzsākot, vēlējis Golgātas draudzē dzīvot un strādāt.

Ikviens mīļi gaidīts kopā ar mums svinēt, priecāties un pateikties!

Dievkalpojumi Valmierā

"Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda kas iziet no Dieva mutes."

Dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 16:00

Valmierā, K.Baumaņa 1 (mūzikas skolas telpās)

Sludinās māc. A.Akmens

SVEICAM JUBILEJĀ!

3. oktobrī Liepājas Cīānas draudzes sludinātājam **Andrim Bītem 40 gadi**

12. oktobrī mācītājam, Dr. Teol. **Ilmāram Hiršam 70 gadi**

26. oktobrī mācītājam **Ilmāram Arājam 70 gadi**

Arturs Gertneris (1927 - 2012)

"Svētīgi miera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva bērniem." Mateja ev. 5:9

Mūžībā un pie miera atdusas aiziet Priekules baptistu draudzes brālis Arturs Gertneris. 85 gadi bija viņa mūžs šajā zemē, un šis Bībeles pants vislabāk viņu raksturo. Arturs Gertneris ir dzimis 1927. gada 25. aprīlī, Vaiņodē, kristīgā ģimenē.

Tēvs Fridrihs Gertneris bija ilggadējs Gulbenes baptistu draudzes diriģents. Arturs agri izšķīrās par iešanu Jēzus pēdās un tika bībelīgi pagremdēts 1942. gadā no mācītāja Hugo Aļņa. Ar mūziku iepazinās skolas gaitās. Viņam padevās spēlēt dažādus instrumentus.

Sarkanajā armijā 1945.-1946. gadā viņš spēlēja profesionālā pūtēju orķestrī un bija kapelmeistara palīgs. Pēc deportācijas viņš atgriezās Latvijā un aktīvi iesaistījās draudžu dzīvē. Izveidoja pūtēju orķestri Priekulē, bija kora diriģents Paplakā, Aizvīķos. Priekules draudzē darbojies kā sekretārs, Padomes priekšsēdētājs un draudzes vecājs. Bieži kāpis kancelē un aizvietojis mācītājus, izvadījis bērēs ar Dieva Vārdu.

Artura lielā aizraušanās vienmēr ir bijusi darbs ar pūtēju orķestriem. Savas spējas Dieva Valstības darbā Arturs lietojis, arī sacerot dziesmu tekstus un mūziku. Viņš ir bijis arī Koru apvienības Padomes loceklis. 1991. gadā Liepājā Dziesmu dienā viņš bija viens no virsdiriģentiem.

Arturs bieži arņēmās izdarīt darbus, ko cits nevarēja, negribēja vai baidījās. Tā bija dāvana no Dieva, kā viņš tos apguva un izvadīja līdz galam. 2012. gada 7. septembra rīts bija viņa pēdējā diena šajā zemē. Viņš mums ir atstājis brīnišķīgas mīlestības pēdas, pa kurām turpināt iet pretī cerībai mūsu Glābējam Jēzum Kristum.

Kārlis Fišers (1928 - 2012)

K. Fišers ar mazmeitiņu Esteri Rutu Līnu Dzervi

Kārlis Fišers dzimis 1928. gada 6. novembrī Kazdangas pagastā jaunsaimnieka ģimenē kā vecākais dēls piecu bērnu ģimenē. Bērība un jaunības gadi saistīti ar lauku dzīvi, strādājot gan vecāku saimniecībā, gan apkārtējās lauku sētās.

Jau kopš bērnības K. Fišers gājis līdzīvecākiem uz Kazdangas draudzi, kur 1945. gada Ziemassvētkos izšķīrās pieņemt Jēzu par savas dzīves Kungu. 1946. gada Lieldienās viņš tika kristīts Aizputes baptistu draudzē, kur tajā laikā kalpoja mācītājs Arvīds Vasks.

Pēc atgriešanās no Padomju armijas K. Fišers tika apstiprināts Aizputes baptistu draudzē par palīgmācītāju, bet 1968. gadā viņš uzsāka kalpošanas darbu Kazdangas draudzē, vēlāk arī Sakas un Tukuma draudzēs.

Visu kalpošanas laiku kopā ar K. Fišeru bija viņa sieva Līna, kas uzņēma rūpes par pieciem bērniem, kā arī aktīvi darbojās draudzes korī un apciemoja saslimušos draudzes locekļus mājās.

Kārlis Fišers savā autobiogrāfijā raksta: "Par visu savu dzīves gājumu esmu pateicīgs Dievam. Un tās iespējas, ko Dievs vēl uzticēs, vēlos izlietot, paliekot sava Kunga kalpošanā līdz tam laikam, kad Viņš pats izņems darba rīkus no rokām."

Šis laiks pienāca 2012. gada 30. augustā, kad Dievs aicināja savu uzticamo kalpu Mūžībā.

Valmieras baptistu draudzei – 100

Šogad aprit 100 gadi, kopš Valmierā pastāv un darbojas baptistu draudze. Par spīti mainīgajiem laikiem, gadsimta garumā draudze ir veidojusies, augusi un turpinājusi savu darbu, izplatot Labo vēsti par Dieva mīlestību Valmieras pilsētā.

Ar Dieva svētību cauri gadu desmitiem

Valmieras baptistu draudze ar Dieva svētību pastāvējusi cauri visiem laikiem – arī padomju varas gados, kad ticīgie tika apspiesti, draudze nepārtrauca savu darbību un kalpošanu. Jaunu atmodu draudze piedzīvoja 1990. gadu sākumā, kad tajā ienāca vairāk jauniešu un vidējās paaudzes cilvēku, līdz ar ko samazinājās draudzes locekļu vidējais vecums un draudzes darbs kļuva aktīvāks.

Šobrīd draudzē ir 74 locekļi vecumā no 15 līdz 84 gadiem, un draudze ir augoša – pēdējo divu gadu laikā draudzei pievienojušies 30 cilvēki. Joprojām draudzes locekļi cer, domā un lūdz Dievu par savu dievnamu – līdz šim Valmieras baptistu draudze vienmēr darbojusies īrētās telpās. Pērnā gada maijā draudze piedzīvoja pārmaiņas – savu kalpošanu draudzē uzsāka mācītājs Lauris Tartars, kā arī, pateicoties Valmieras Sv. Sīmaņa luterāņu draudzes atsaucībai, tikai mainīta kopā pulcēšanās vieta – tagad draudze sanāk luterāņu draudzes nama telpās Veides ielā 2.

Lūgšana ir draudzes prioritāte

Draudzes mācītāja Laura Tartara vārdiem sakot, draudzes galvenais mērķis ir darīt to, ko Jēzus Kristus pavēlējis – iet un pasludināt Evaņģēliju visām tautām. “Domāju, ka tas ir katras kristīgas draudzes mērķis, jo mēs nešaubīgi ticam, ka Labā vēsts par Jēzu var pilnībā izmainīt cilvēka dzīvi – iedot sirdsmieru, prieku, piepildīt sirdi ar mīlestību, dziedināt attiecības, dāvēt brīvību no atkarībām un sliktiem ieradumiem. Kristietība nenozīmē tikai kādu rituālu izpildīšanu – mainās visa dzīve – kristietība kļūst par dzīvesveidu.”

Draudze darbojas dažādās nozarēs – darba dienu vakaros notiek mazo grupu sanāksmes (gan jauniešiem, gan pieaugušajiem), īpašas sievietes

Uzrunu saka LBDS bīskaps Pēteris Sproģis

Dzied jauniešu ansamblis no Rīgas Mateja draudzes

Svētku dievkalpojums

sanāksmes, iespēju robežās tiek darīts sociālais darbs (humānā palīdzība, pārtikas pakas). Tomēr draudzes mācītājs Lauris Tartars uzsver, ka Valmieras baptistu draudzes prioritāte ir lūgšanas, jo saskaņā ar Jēzus teikto Dieva nams vispirms ir lūgšanu nams, tāpēc divas reizes nedēļā tiek noturētas lūgšanu sapulces.

Pilnā sparā rit svētdienskolas darbs – svētdienskolu apmeklē ap 30 bērnu vecumā no 3 līdz 12 gadiem. Ārpus svētdienskolas nodarbībām tiek rīkoti tematiski pasākumi un sporta aktivitātes, svinēti svētki, kā arī katru vasaru gan Valmierā, gan Dikļos organizēta Bībeles skoliņa, kas atvērta jebkuram bērnam – arī tiem, kas neapmeklē draudzes svētdienskolu. Vadītāja Dace Vaciaka saka: “Galvenais, ko vēlamies bērniem dot, ir vēsts par to, cik ļoti Dievs viņus mīl, un ar mācību materiāla palīdzību arī parādīt šo mīlestību darbībā.”

Neatpaliek arī jauniešu aktivitātes – piektdienās notiek jauniešu vakari, kuru laikā tiek lasīta un pārrunāta Bībele, pavadīts laiks dziedot un aizlūdzot vienam par otru, savukārt vakara noslēgumā jaunieši var iepazīties tuvāk un baudīt sagatavoto cienastu. Uz šiem vakariem regulāri pulcējas 20-25 jaunieši vecumā no 12 līdz pat 27 gadiem. Jauniešu kalpošanas vadītājs Arturs Līmanis uzskata, ka Valmiera ir ļoti bagāta ar radošiem un talantīgiem jauniešiem, tomēr šodien lielai daļai jauniešu dažādu apstākļu dēļ ir liegta iespēja uzaugt un attīstīties veselīgā vidē, tāpēc draudze ir vieta, kur jaunieši var garīgi pieaugt un iegūt veselīgu skatījumu uz dzīvi. “Mēs vēlamies sniegt jauniešiem atbildes uz aktuāliem jautājumiem un radīt vidi, kur jaunieši var justies pieņemti, mīlēti un cienīti,” saka Arturs. Vairākas reizes gadā tiek rīkotas arī jauniešiem domātas nometnes.

Nākotnē draudze plāno attīstīt mazo grupu darbu, tādējādi nodrošinot ikvienam interesentam iespēju kopā studēt Bībeli, uzdot jautājumus un saņemt atbildes, vienam otru labāk iepazīt, atbalstīt un aizlūgt.

Atskats uz simtgades svinībām

Simtgades svētku ieskaņas dievkalpojums notika 19. augustā, ciemojoties Aizputes baptistu draudzes mācītājam Jānim Balodim un Gūtmaņu dzimtas ansamblim, savukārt 24. un 25. augustā notika vakara dievkalpojumi, kuros viesojās Ogres un Jelgavas Vasarsvētku draudžu mācītāji Agris Ginko un Agris Ozolinkevičs. Galvenajā svētku dievkalpojumā 26. augustā ciemojās LBDS bīskaps Pēteris Sproģis ar ģimeni un muzikālu sveiciens programmu bija sagatavojis jauniešu ansamblis no Rīgas Mateja draudzes. Dievkalpojuma laikā Valmieras baptistu draudzes sludinātājs Lauris Tartars tika ordinēts par mācītāju. Bija iespējams aplūkot īpaši svētkiem par godu sagatavotu informatīvu stendu, kur gan fotogrāfiju, gan teksta veidā varēja iepazīties ar vēstures liecībām par draudzes darbību gadsimta garumā. Dievkalpojumi tika kupli apmeklēti, īpaši 26. augustā, kad apsveikt Valmieras baptistu draudzi bija ieradusies dažādu Valmieras kristīgo draudžu pārstāvji, Valmieras pilsētas pašvaldības pārstāvji, kā arī liels pulks citu viesu.

Maija Rozenštoka
Valmieras draudzes locekle

Kristum degošas sirdis

LBDS SIEVIEŠU KALPOŠANAS APVIENĪBAI – 20

Atskatoties uz 20 gadiem kopš LBDS Sieviešu kalpošanas apvienības atjaunošanas, uz sarunu aicināju divas māsas, kuras bijušas klāt gan nozīmīgajā 1992. gada 29. augusta dienā, kad notika 1. Māsu apvienības kongress, gan visu šo laiku aktīvi kalpojušas apvienības darbā: sākotnējo Māsu apvienības vadītāju Līviju Godiņu un pašreizējo vadītāju Elitu Lapiņu.

1992. gadā tika atjaunota LBDS Māsu apvienība. Pastāstiet par māsām, kuras bija šīs apvienības pirmsākumā! Kā vispār radās doma par apvienības atjaunošanu?

L. Godiņa: No 1929.-1944. gadam pastāvēja pirmā LBDS Māsu apvienība, kur iesācēja un pirmā vadītāja bija Lūcija Kronlīna (1890-1932), Rīgas Semināra draudzes vadītāja. Mainoties politiskajiem apstākļiem Latvijā, tāpat kā citas draudžu aktivitātes – tās darbība pārtrūka. Bet māsas aktīvi turpināja kalpot draudzēs bez redzamas reklāmas un organizēta kopdarba. Māsas ir iznesušas uz saviem pleciem daudz darba smaguma, pat riskējot ar savu brīvību, pastāvot režīma aizliegumam. Piemēram, garīgas literatūras pārrakstīšana un izplatīšana; nelegālas svētdienskolas organizēšana u.t.t.

Atkal mainoties apstākļiem mūsu dzimtenē, radās iespējas aktivizēt daudz kalpošanas nozares – izglītības jomu, tika organizēts Teoloģiskais seminārs, svētdienskolu, jauniešu un arī māsu darbu. 1989. gadā Jelgavā tika nodibināts pirmais māsu pulciņš, tad 1990. gadā Priekules, Āgenskalna un Mateja draudzēs, sākot ar 1991. gadu, jau vairākās draudzēs. Toreizējā LBDS bīskapa Jāņa Eisāna mudinātas un iedrošinātas, 1992. gada 29. augustā Rīgā organizējām 1. kongresu, kurā tika nodibināta LBDS Māsu apvienība un tika ievēlēta Padome, kurā bija 7 māsas – Rūta Eisāne, Zigrīda Gintere, Ērika Smilga, Lidija Tervite, Astra Zariņa, Ligita Krastiņa un arī man bija tas gods tur būt, māsas uzticēja vadītājas atbildību. Māsu Padome vadīja darbu. Mērķis bija aktivizēt māsu darbu draudzēs, lai kalpošana būtu mērķtiecīga un, Dievu lūdzot, ieraudzītu vajadzības apkārtne, un

MA Padome 1994.gadā. No kreisās: A.Kociņa, I.Melluma, L.Tervite, L.Godiņa, V.Cerņevska, L.Krastiņa, A.Zariņa

Līvija Lāme un Benita Ukstiņa 1995.gadā

MA Padome kopā ar Doroteju Selebano (PBS Sieviešu prezidenti 2005-2010) un LBDS bīskapa vietnieku Jāni Lūsi konferencē 2006. gadā

Māsu vadītāju sanāksme Rīgā 2007. gadā

20. oktobrī plkst. 11:00 LBDS Sieviešu kalpošanas atjaunošanas 20 gadu jubilejas pasākums "Kristum degoša sirds" Rīgas Āgenskalna baptistu baznīcā. Aicinām ikvienu, iepriekš piesakoties pie LBDS SKA sekretāres Ligitas Bodnieces pa tālr. 29105161.

izplatītu Kristus mīlestību, praktiski palīdzot un pasludinot Evaņģēliju.

Tajos gados mums bija cieša sadarbība starp citām nozarēm-Koru apvienību, Svētdienskolu apvienību, Garīdznieku brālību, Teoloģisko semināru, Mediķu apvienību. Kad notika kāds pasākums, arī citi tajā piedalījās vai atbalstīja, saskaņojām kalendāru, lai vienlaikus nepārklātos ar citiem lieliem pasākumiem.

Jūs esat bijusi Māsu apvienības vadītāja 16 gadus. Pastāstiet, kas ir bijuši lielākie izaicinājumi, grūtības šajā laikā gan apvienībai, gan Jums pašai? Kas ir bijis lielākais gandarījums?

L. Godiņa: Tas nav stāsts par mani, bet par Dieva brīnumu un žēlastību, kā Viņš izvēlēties parastu cilvēku kalpošanai. Sešpadsmit gadi ir bijis it kā ilgs laiks, bet, kad dzīvojam, tad tas pāriet dabīgi un ātri. Māsu kalpošana ir bijusi liela daļa manas dzīves un sirds. Lielākais grūtums pašā sākumā bija pieredzes trūkums un tas, ka viss bija jauns un bija jāveido no jauna, nebija, kam pajautāt padomu. Pamatā bija lūgšanas, sauciens – Dievs māci, parādi ceļu. Dievu lūdzot, un ar iekšēju intuīciju gājām soli pa solim. Tas, ko sapratu, pirmais uzdevums – veidot attiecības ar draudzēm, māsām un palīdzēt veidot viņām savstarpēji attiecības. Tā radās pirmā nometne 1996. gadā Vaivaru kempingā (šodien tur ir atrakciju parks) un konferences Rīgā, reģionos, konferences mācītāju dzīvesbiedrēm, semināri, kur mācījāmies, kā pasludināt Evaņģēliju. Šis kopā nākšanas reizes ir gan iedrošinājums, gan mācīšanās jaunā pieredzē. Daudz mums palīdzēja sadarbība ar baptistu sievietēm Eiropā un Amerikā, īpaši svarīgs ir bijis joprojām ir Amerikas Latviešu Baptistu apvienības atbalsts; Benita Ukstiņa, Māsu darba vadītāja ir bijusi padomdevējs, mūsu "krustmāte", kas palīdzēja organizēšanā un visu laiku ir atbalstījusi. Mēs esam arī daļa no Eiropas un Pasaulas Baptistu sieviešu savienībām. Gandarījums ir, ka māsu kalpošana ir augusi un

Grobiņa – Rude – Nīca – ...

Kad mēs pirms 4 gadiem ar ģimeni meklējām vietu dzīvošanai ārpus Liepājas, mēs par jaunu draudžu veidošanu nedomājām. Tas bija nepārprotams Dieva ceļš, kas mūs atveda uz Rudes ciemu Liepājas ezera dienvidu galā, Otaņķu pagastā.

Bībeles studija Nīcā

Pirmais impulss mazās grupas uzsākšanai bija fakts, ka viens otram tuvumā dzīvojam seši vienas draudzes (Grobiņas) locekļi. Mēs sākām plānoti un neplānoti tikties, ēst kopā brokastis, lūgt un saņņot par nākotni. Pateicoties saviem bērniem, mēs sadraudzējāmies ar citiem bērniem, tāpēc loģiska bija svētdienskolas uzsākšana.

Šajos gados dažādi ir veidojušās attiecības ar pieaugušajiem. Mēs vēlētos, lai tās ir tikpat atklātas un entuziasma pilnas kā ar bērniem, bet ne vienmēr tā ir. Varbūt tā ir mūsu nepacietība, ka nevaram sagaidīt augļu ienākšanos?

Tāpēc jo lielāks prieks mums bija par pavērsienu šī gada sākumā. Interesi par Dieva Vārdu izrādīja cilvēki Nīcā, novada centrā, 5 km no mūsu ciema. Un tā jau septiņus mēnešus Nīcas centrā, kafējnicā "Nīcava" katru svētdienas vakaru notiek sarunas par dažādām Bībeles vietām, diskusijas un vienkārši sarunas pie tējas tases. Šos vakarus apmeklē apmēram 15-20 cilvēku. Reizi nedēļā turpat notiek arī tikšanās šaurākā cilvēku lokā, lai attīstītu vadītāju komandu. Šim mērķim labi noder M4 apmācība, kuru apmeklējam jau otro ciklu pēc kārtas.

Mēs turpinām saņņot un lūgt. Mēs gribētu redzēt katrā Liepājas ezera dienvidu gala apdzīvotajā vietā cilvēkus, ģimenes, kaimiņus, kas veido arvien jaunas lūgšanu un atbalsta grupas, kas sakņojas Bībeles patiesībā un apliecina Kristus Evaņģēliju gan vārdos, gan dzīvē.

Aivars un Sandra Vadoņi

Turpinājums no 11.lpp.

paplašinājusies un jaunākas sievietes turpina iesākt un, mainoties apkārtnes vajadzībām, turpina meklēt jaunus veidus, kā labāk pasludināt Evaņģēliju izsalkušai un nomocītai sabiedrībai mums apkārt.

MA Padome 2006. gadā. No kreisās: E.Lapiņa, S.Biķe, G. Rožkalne, L.Rozenštoka, Z.Lūse, A.Pallo. Sēž: V.Balode, L.Godiņa, L.Saulīte

Bet pāri visam paliek mīlestība, kas ir pilnības saite un vienotība lūgšanās! Jaunākajām māsām ir vajadzīga mūsu dzīves sirds gudrība un lūgšanu atbalsts!

Elita, kad 2008. gada rudenī uzsākt kalpot Māsu apvienības vadībā, Jūs teicāt: "Kristietis ir kā desantnieks – kur izmet no lidmašīnas, tur arī jādarbojas, jākalpo." Kā Jums šis laiks ir pagājis, kad Jūs tikāt "izmesta no lidmašīnas" šajā vietā?

E. Lapiņa: Es šo kalpošanu pārņēmu no Līvijas. Es daudz esmu mācījusies, kopā kalpojot, no šīs Dieva gudrības un mīlestības uz cilvēkiem piepildītās patiesās kalpones. Viņa iepriekšējos 16 gadus bija visādos veidos veicinājusi sadraudzību starp mums visām. Mums abām vienmēr ir bijuši vienoti mērķi, sapratne par lietām un domas, tad arī tagad varam kopā kalpot, viena otru papildinot. Vienīgi metodes katram vadītājam ir atšķirīgas, bet tas ir tas labākais, kā Dievs mūs var lietot, lai sieviešu kalpošana augtu.

Māsu Padomē esmu darbojusies pavisam kopā 16 gadus un 18 gadus esmu bijusi Ventspils māsu kalpošanas vadītāja, esmu piedalījies visos māsu kongresos un nometnēs, tāpēc varu sacīt, ka māsu darbā neesmu nekad jutiesies kā svešiniece. Sākumā piekritu tikai uz vienu gadu par vietas izpildītāju, bet nu jau pagājuši 4 gadi.

Lai gan šajā laikā daudzkārt ir bijis fiziski grūti savienot pienākumus ģimenē, darbā kafējnicā "Betānija" un māsu kalpošanā, esmu bijusi patiesi laimīga, jo, esot kopā ar Padomes un draudžu māsām, esmu daudz mācījusies mīlestību, saņņemusi atbalstu un stiprinājumu kopīgās lūgšanās. Esmu pateicīga Dievam par šo laiku, iespējām un cilvēkiem, ko esmu satikusi.

Kādas ir ieceres attiecībā uz Sieviešu kalpošanas apvienības nākotni – varbūt kādi jauni virzieni kalpošanā?

E. Lapiņa: Ieceres nākotnē Dievs ielika manā sirdī jau tad, kad saņņēmu šo amatu. Es sapratu, ka līdztekus dažādām citām organizatoriskām lietām (nometnes, konferences u.c.) mans uzdevums ir lūgt Dievam saprast, kā darīt, lai varam aicināt un sagatavot jaunas kalpones. Un es pateicos, ka šīs lūgšanas tiek uzklauskātas. Līdztekus Padomei izveidojam jaunas darba grupas konkrētu uzdevumu veikšanai. Kalpošanas gaitā iepazīnām labāk šīs māsas, kopīgi mēģinājam atklāt viņu garīgās dāvanas. Pašlaik ir izveidota divas reizes lielāka, pavairoties spējīga LBDS SKA organizatoriskā komanda. Līdz ar to, es ticu, ka 2013. gada Kongresā varēsim ievēlēt jaunu vadītāju un daļu Padomes māsu un apstiprināt atsevišķu projektu vadītājas.

Kāds būtu Jūsu novēlējums SKA tās turpmākajā darbā?

L. Godiņa: Man gribētos, ka SKA turpinātu būt kā Kristus miesa, ne tikai organizācija, bet ķermenis, kas sajūt blakus esošo. Ir nepieciešams organizēt, bet tikpat svarīgi, lai, Kristus dodot mīlestību, redzētu cilvēku, kam raud sirds. Man ir prieks un pateicība Dievam par pašreizējo SKA Padomi un komandu. Kalpojiet cits citam mīlestībā! (Galatiešiem 5:13)

E. Lapiņa: Māsu 20 gadu jubilejas pasākuma moto ir "Kristum degoša sirds". Tas ir arī mans novēlējums mums visām, lai mēs, lūdzot Dievu, izvērtējam savu dzīvi visās tās jomās – ģimenē, darba vietā, kalpošanā draudzē un kur vien esam noliktas – vai visu uzticam Jēzum? Ja mūsu dzīve būs kristocentriska, tad caur mums visur varēs izplatīties Dieva mīlestības spēks, tad katra no mums skaidri sapratīsim savu uzdevumu, kuru Jēzus no mums prasa darīt konkrētā laikā un vietā. Viņš dos gudrību un spēku to paveikt, jo: "Mans spēks nespēkā varens parādās." (2. Korintiešiem 12:9)

Mana karstākā vēlēšanās ir, lai visi mūsu ģimenes locekļi un visas sievietes visā Latvijā pieņemtu Jēzu par savu Kungu un Pestītāju.

Sagatavoja **Dace Lektoure**

THE GLOBAL LEADERSHIP SUMMIT

VADĪTĀJU KONFERENCE 2012

23. - 24. novembris, Rīga, Latvija

www.glslatvija.lv

WILLOW

PĀRMAIŅAS DRAUDZĒ, ORGANIZĀCIJĀ UN SABIEDRĪBĀ SĀKAS AR PĀRMAIŅĀM TĀS VADĪTĀJOS. GLOBAL LEADERSHIP SUMMIT KONFERENCE PIEDĀVĀ IESPĒJU MĀCĪTIES NO IZCILĀKAJIEM VADĪTĀJIEM PASAULĒ

23. un 24. novembrī Rīgā notiks jau otrā Global Leadership Summit (GLS) konference Latvijā, kas visdažādāko jomu vadītājiem piedāvā unikālu iespēju mācīties no pasaules izcilākajiem līderiem. Latvija ir viena no 85 valstīm pasaulē, kurās šogad notiek GLS konferences, kopumā iedvesmojot un apmācot ap 450 000 vadītāju.

GLS lektori ir dažādu jomu augsta līmeņa vadības speciālisti un bestselleru autori, kas savu darbību balsta uz kristietības principiem. Šī gada videokonferencē Rīgā dalībniekus uzrunās Džefrijs Keneda (Geoffrey Canada), Patriks Lencioni (Patrick Lencioni), Kregs Grešels (Craig Groeschel), Džons Ortbergs (John Ortberg), Džims Kolinss (Jim Collins), Prānita Timotija (Pranitha Timothy), Džons Diksons (John Dickson).

Dažas no pagājušā gada konferences apmeklētāju atsauksmēm:

Kopā ar draudzes cilvēkiem, kas arī konferencē tika Dieva uzrunāti, ar Viņa piešķirtu dedzību esam uzsākuši draudzes aktivitāšu un būtības izvērtēšanu un ticam, ka Dievs mums to palīdzēs pabeigt.

Mārcis Rožkalns, Āgenskalna draudzes priekšnieks

GLS konference ir kā zemestrīce, kas satricina, pārbauda stipros pamatus un liek atteikties no nestabilām iedomu lietām. GLS mudināja dzirdētās idejas pārdomāt ne vien konferences laikā, bet arī vēlāk kopā ar visu kalpotāju komandu, kopīgi vēlreiz noskatoties DVD ierakstus, kas mudina dzirdēto īstenot reālā draudzes kalpošanas dzīvē.

Liene Indrāne, Kalpošanas bērniem vadītāja, Mateja baptistu draudzes locekle

Pēc dzirdētā, redzētā un piedzīvotā konferencē The Global Leadership Summit es atļāvos domāt savādāk par kalpošanu un Dieva Vārda sludināšanas iespējām vietā, kur esmu. Saprātu, ka nevis es, bet Kristus ir tas, kas ceļ Savu draudzi. Saprātu, ka mana ģimene ir pirmā kalpošanas. Saprātu, ka, lai notiktu izmaiņas, nevajag daudz.

Jebkurš liels un cēls nodoms ir daudz mazāks par mazu, bet padarītu darbu Kristus dēļ. Saprātu, ka bez Kristus nespēju neko un gribu, lai Viņš mani iesaista Savā plānā. Mans ieguvums ir disciplinēta un sakārtota lūgšanu dzīve. Varu vadīt, kur esmu, jo Kristus atklāj, ka mazums, kas man ir dots, Viņam ir noderīgs. Atklāju, ka Kristus caur mani var paveikt neiespējamo, jo atzīstu, ka pats to nespēju izdarīt. Vadītāju seminārs GLS ir tā vērts, lai dzirdētu vīrus, kurus Dievs grib vadīt un vada tāpat kā mani vietā, kur esmu. Es atklāju savu gribu pakļauties Vadītājam – Jēzum Kristum.

Mārcis Ziverts, Priekules baptistu draudzes sludinātājs

Izmantojiet iespēju reģistrēties par pazeminātu dalības maksu līdz 20. oktobrim. Pieteikšanās ir pabeigta tikai ar brīdi, kad ir saņemts dalības maksas maksājums.

Turpinājums no 2.lpp.

Glābšana nav atpestīšana tikai no pagātnes grēkiem, bet Jēzus Kristus, mūsu Pestītājs, mūs ir atbrīvojis no mūsu grēkiem, no grēka varas pār mums un no Dieva soda par mūsu grēkiem. Tā ir arī atbrīvošana no sātana varas (Rom. 6:23, Kol. 1:13, 14). Glābšanai ir tagadnes, pagātnes un nākotnes aspekti. Un, *mums paliekot ticībā uz Jēzu, nekas mūs vairs nevarēs šķirt no Kristus mīlestības* (Rom. 8:38, 39, Kol. 1:23).

Tas nozīmē, ka viss, kas jādara kristietim atlikušo mūžu, ir jāatzīst savi grēki, kuros viņš iekrīt (1. Jāņa 1:9). Visu mūžu mums ir jāpaļaujas uz Jēzus nopelni pie krusta. Tā ir atkarība no Jēzus nopelna pie krusta visa mūža garumā (Rom. 7:18, 19, 24, 25, 8:1).

Cilvēkam nav spējas un tiesību sev piedot. Dieva piedošana caur Kristu ir pietiekama pilnvērtīgai, radošai, spēkpilnai dzīvei ar Jēzu (Ps. 103:10-13). Grēks mūs velk "uz leju"; pāriplūstošais Dieva žēlastības pārākums Kristū mūs paceļ spēkpilnai dzīvei.

2. Kristus ir mūsu Taisnība

Šī patiesība ir ļoti cieši saistīta ar iepriekšējo. Viņš ir mūsu vērtība. Mēs kritam un kļūpam. Vienīgā iespēja mums celties un spēt dzīvot savu dzīvi katru dienu un brīdi no jauna ir Viņa labuma dēļ mūsu labā, t. i., Viņa taisnības dēļ mūsu labā jeb tā dēļ, ka Viņš ir mūsu Taisnība.

Mācītājs Džons Paipers ir sacījis, ka mēs nenonāksim Debesīs tādēļ vien, ka mums viss ir piedots; mēs nenāksim Debesīs tādēļ, ka Viņš ir mūsu Taisnība. Citiem vārdiem: mēs nenāksim Debesīs tādēļ, ka esam padarīti labi (un vienpersonīgi tur varēsim ieiet), bet mēs nenāksim Debesīs tādēļ, ka Kristus ir mūsu labums (un nonāksim Debesīs *kopā ar Jēzu*, kurš ir mūsu Taisnība).

Pārdomām: Pārrunājiet, kā atzinību tu meklē (apzināti vai neapzināti), kad radies strīds ar dzīvesdraugu vai darba kolēģi? Vai vienīgais veids, kā justies labi, bija, panākot savu taisnību?

Bībele saka, ka mūsu atziņa ir nepilnīga un strīdu, ķildu, paštaisnības ceļā vai ar varu panākta taisnība ir neīsto "ieroču" lietošana. Mums jālieto Dieva ieroči (Ef. 6), un mums nav jājūt sakāve, ja tiek izaicināts mūsu viedoklis, uzskats un taisnība – pat ja mums ir taisnība! *Mums ir jāpaļaujas nevis uz to, kā mēs vai citi mūs redz, bet kā Dievs mūs redz Kristus dēļ.* 1) Mums jāapzinās, ka esam miruši saviem grēkiem un grēkošanai (1. Pēt. 2:24, Rom. 6:5, 2. Kor. 5:15a, Gal. 2:20). 2) Kristus taisnība man ir pielīdzināta taisnība. Es neesmu pelnījis to, ka Dievs mani pieņemtu. Viss, ko varu darīt, ir paļauties uz Jēzus taisnību (Fil. 3:9). Es esmu taisnots Jēzus nāves dēļ (Rom. 5:9). Jēzus samaksāja manā vietā par maniem grēkiem (Jes. 53:5a). Man bija jāmirst savu grēku dēļ, bet Jēzus nomira manā vietā. Es esmu taisnots Jēzus izlieto asiņu dēļ. Kā teikts 2. Kor. 5:21: *"To, kas grēka nepazīna, Viņš mūsu labā ir darījis par grēku, lai mēs Viņā kļūtu Dieva taisnība."* Kristum tika pielīdzināti mani grēki, kaut arī Viņš nebija izdarījis nevienu no tiem. Tāpat man tiek pielīdzināta Kristus taisnība, kaut arī es neesmu neko izdarījis, ne arī esmu spējīgs izdarīt, lai to saņemtu.

Pārdomām: Kas mainītos manā dzīvē un draudzes dzīvē, ja es sevi un savus brāļus un māsas vērtētu pēc Kristus taisnības viņos un nevis pēc tā, kas man patīk, kā es gribu sevi parādīt, kādi ir mani "līdzekļi", ar kuriem uzrunāt pasauli?

Ļoti iespējams, ka Kristus nopelns manā labā un Dieva pasludinātā taisnība par mani veidotu mani par ne tik paštaisnu, egoistisku, karojošu kristieti, jo viss, kas ir vērtīgs, un mana vērtība atrodas Kristū!

Pārdomām: 1) Ko es varētu darīt citādi, lai rūpētos par citu kristiešu identitātes apzināšanos Kristū? 2) Kā manis nestā vēsts par Jēzus upuri un taisnību ietekmē manas sludināšanas manieri vai mazās grupas vadīšanas veidu un vēsts saturu (ņemot vērā cilvēku nespēju sevi glābt un kristiešu nespēju savā spēkā būt taisniem un labiem)?

Sagatavojis **Mārtiņš Balodis**, Liepājas Pāvila dr. mācītājs

oktobris

1

Šajā mēnesī īpaši lūgšim par mūsu bīskapu Pēteri Sproģi, viņa sievu Martu un meitiņām. Lūgšim, lai Dievs dod viņiem sava Gara spēku un dvēseles mieru pēc meitiņas un māsiņas Izabellas Hildegardes pēkšņās aiziešanas Mūžībā 26. augustā.

2

Pateiksimies un lūgšim par Skrundas draudzi. Lūgšim, lai Dievs izredz mācītāju kalpošanai draudzē. Aizlūgšim, lai Dievs dod auglīgu vidi Evaņģēlija sludināšanai Skrundā un tās apkārtnē.

3

Pateiksimies Dievam par to, kā Viņš mūs katru jau ir mainījis ar savu Garu pretī Kristus līdzībai. Lūgšim, lai Viņš turpina to darīt un lai mēs to uztvertu kā Viņa labo darbu, pat ja pieredzēsim grūtas, neveiksmīgas vai pazemojošas situācijas.

4

Pateiksimies un lūgšim par Subates draudzi. Lūgšim par mācītāju Juri Grīgu un viņa ģimeni. Lūgšim, lai Dievs atver Subates cilvēku sirdis Evaņģēlija vēstij un ļauj draudzei sajust Viņa vadību.

5

Pateiksimies un lūgšim par Izraēlas Baptistu draudžu asociāciju ar tās 19 draudzēm, kas apvieno 800 locekļus. Lūgšim par vajātiem kristiešiem visā pasaulē, lai Dievs viņus stiprina un pasargā.

6

Pateiksimies un lūgšim par Jaunatnes apvienības vadītāju Gati Jūrmali un viņa ģimeni. Lūgšim Dieva gudrību, lai iecerētais īstenojas. Aizlūgšim par šodien notiekošo Jaunatnes apvienības tikšanos LBDS namā.

JAUNATNES APVIENĪBA

Pikst. 9:00 Jaunatnes apvienības organizētā tikšanās ar LBDS draudžu jauniešu vadītājiem, mācītājiem un draudzes priekšniekiem.

7

Pļaujas svētki. Lūgšim par Latvijas laukiem, par ļaudīm, kas novāc rudens ražu. Lūgšim spēku un izturību, darot šo grūto un nepieciešamo darbu. Lūgšim, lai Pļaujas Kungs palīdz mums saskatīt, kur garīgās druvas ir nogatavojušās, un lai Viņš turpina izsūtīt savus strādniekus garīgajā pļaujā.

PRIEKULES DRAUDZE

Pikst. 11:00 Pļaujas svētku dievkalpojums.

TUKUMA DRAUDZE

Pikst. 11:30 Draudzes gadasvētku un ražas svētku dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu un viesiem no Anglijas.

8

“Kungs, dzīves neskaidrajos apstākļos es reizēm apmulstu un skaidri nesaskatu Tavu darbu sevī un apkārtnē. Palīdzi man nepadoties, bet turēties pie Taviem mūžīgajiem apsolījumiem un paklausīt Tavai gudrajai un mīlošajai vadībai. Palīdzi man stingri turēties pie Tavas varenās rokas.”

9

Svinēsim un priecāsimies par Dieva darbu savā, draudzes un apkārtnes cilvēku dzīvēs. Pateiksimies par tiem, kas nesēn nākuši pie ticības Kristum, un īpaši lūgšim par tiem, kuri vēl ir ceļā pie Kristus.

10

Lūgšim par draudžu iesāktajām sludināšanas vietām, par mūsu draudžu atjaunotni un jaunu draudžu veidošanos. Lūgšim par Ropažu jaunveidojamo draudzi. Lūgšim par Ilvaru Ievīnu un viņa ģimeni. Aizlūgšim par jauniešu garīgo izaugsmi Ropažos un par tiem jauniešiem, kas iesaistījušies kalpošanā. Lūgšim, lai vasaras nometnē veiksmīgi aizsāktais darbs ar bērniem nes augļus un rod tālāku turpinājumu.

11

Lūgšim par Talsu draudzi, par mācītāju Miervaldi Lindmani un viņa ģimeni. Pateiksimies par Dieva mīlestību un gādību, aizlūgšim par jaunajiem draudzes locekļiem, kas tiks kristīti 7. oktobrī. Lūgšim par visu nozaru svētīgu kalpošanu un par draudzes garīgo izaugsmi.

12

Lūgšim par Ungārijas Baptistu savienību. Tajā apvienojušās 368 draudzes un to 11854 locekļi.

13

Lūgšim par Garīdznieku brālību, par tās Padomi, garīdzniekiem un viņu ģimenēm. Lūgšim par šajās dienās notiekošo laulāto nedēļas nogali Vidzemes reģiona garīdzniekiem un viņu dzīvesbiedrēm.

GARĪDZNIKU BRĀLĪBA

12. - 13. oktobris Laulāto nedēļas nogale Vidzemes reģiona garīdzniekiem un viņu dzīvesbiedrēm Cēsis, viesnīcā “Kolonna”.

14

Slavēsim un pielūgšim Trīsvienīgo Dievu, Tēvu, Dēlu un Svēto Garu kā kungu Kungu un ķēniņu Ķēniņu. Pateiksimies Viņam par aicinājumu būt kristocentriskiem, pavairoties spējīgiem un misionāriem kristiešiem, draudzēm un draudžu savienībai mūsdienā Latvijā un pasaulē.

TALSU DRAUDZE

Pikst. 11:00 Draudzes gadasvētki. Piedalās Kurzemes apvienotais vīru koris, sludina mācītājs, Dr. teol. Ilmārs Hiršs.

GROBIŅAS DRAUDZE

Pikst. 11:00 Draudzes gadasvētki.

KRIMULDAS DRAUDZE

Pikst. 11:00 Pļaujas svētku dievkalpojums ar mācītāja Aivara Rudziša piedalīšanos.

RĪGAS PESTĪŠANAS TEMPLA DRAUDZE

Pikst. 16:00 Rīgas Pestīšanas Tempļa nama 85 gadu pastāvēšanas svētku dievkalpojums. Šajā dienā draudze svinēs arī Pļaujas svētkus. Viesosies draudzes goda mācītājs Jānis Šmits no Kanādas.

15

Lūgšim par Tērvetes draudzi. Lūgšim par mācītāju Eināru Vanagu un viņa ģimeni. Lūgšim, lai Dievs uzrunā cilvēkus atsaukties kalpot draudzē un sludināt Evaņģēliju pilsētas apkārtnē. Lūgšim, lai Patiesības vēsts dziļi iesakņotos cilvēku sirdīs un nestu bagātīgus atgriešanās augļus.

16

Lūgšim par Skotijas Baptistu savienību, tās sastāvā ir 164 draudzes un 12000 draudžu locekļi.

oktobris

17

Pateiksimies Dievam par to, ka, kā Viņš ir sūtījis Jēzu šajā pasaulē, tā Jēzus sūta mūs (Jāņa 20:21). Lūgsim, lai Gars palīdz mums un citiem kristiešiem izdzīvot misionāra identitāti ikdienā gan Latvijā, gan citur pasaulē.

18

Jautāsim Kristum, vai mūsu apkārtnē ir kāds jauniešs, ģimene, vientuļais tēvs vai māte, seniors, kuru Viņš vēlas, lai mēs kā draudzes ģimene "adoptētu" ne tikai lūgšanās, bet arī praktiski atbalstot un iedrošinot viņu.

19

Lūgsim par Latvijas valsts vadību, par Dieva klātbūtni un vadību tiem, kas Viņu pazīst, un īpašu satikšanos ar Kristu tiem, kas Viņu vēl nepazīst. Lūgsim, lai Dievs tur savu vareno roku pār mūsu valsti, sargājot to no visa ļauna, un dāvā gudrību svarīgos lēmumos.

20

Lūgsim par Sieviešu kalpošanas apvienību, par tās vadītājiem Elitu Lapiņu, vietnieci Inesi Drēsku un darbiniecēm visās mūsu draudzēs. Lūgsim par Eiropas Baptistu sieviešu kalpošanas vadītāju Līviju Godiņu. Pateiksimies par svētiem divdesmit kalpošanas gadiem, kopā pildot Kristus uzdevumu, ar mīlestību nesot Evaņģēlija vēsti Latvijā un citur pasaulē.

SIEVIEŠU KALPOŠANAS APVIENĪBA
LBDS Sieviešu kalpošanas atjaunošanas 20 gadu jubileja.

BALTIJAS PASTORĀLAIS INSTITŪTS
Pikst. 10:00 Atvērto durvju diena.

21

Pateiksimies Kristum par katru iespēju, kas mums bijusi šajā dienā vai nedēļā, lai iepazītu Viņu, pamanītu Viņu darbojamies un pievienotos Kristum Viņa misijā.

RĪGAS GOLGĀTAS DRAUDZE
Pikst. 10:00 Draudzes 100 gadu jubilejas ieskaņas dievkalpojums ar NBS orķestra piedalīšanos.

RĪGAS MATEJA DRAUDZE
Pikst. 9:30, 11:30, 18:00 Mateja 145 gadu svinību dievkalpojumi. Viesosies Āgenskalna baptistu draudzes koris, Pielūgsmes grupa, sludinās mācītājs Edgars Mažis.

KANDAVAS DRAUDZE
Pikst. 11:00 Draudzes gadavētku dievkalpojums. Viesojas Dundagas draudzes sludinātājs Andis Smelte.

22

Lūgsim, lai katrā draudzē būtu svētdienskola, kurā bērni iepazīst Dievu un kļūst par Kristus mācekļiem. Lai bērnu kalpošanas ietekme izietu ārpus svētdienaskolas nodarbības robežām.

23

Lūgsim par Tukuma draudzi, par tās sludinātāju Juri Doveiko un viņa ģimeni. Lūgsim, lai Dievs vada un sakārto turpmāko draudzes ceļu, lai Viņš iedrošina katru draudzes locekli būt stipram Kristū un kalpot Debesu Valstībai ar mīlestību un pazemību. Lūgsim par jauniešu kalpošanas vadītāju Romānu Šendriku, lai atjaunojās jauniešu darbs draudzē; par svētdienaskolas darbu draudzē, lai tas nes augļus Dieva Valstībai; par draudzes sociālo darbu, lai Dievs vada un svētī. Lūgsim, lai draudzei var sakārtot dokumentus saistītus ar draudzes namu.

24

Aizlūgsim par Portugāles baptistu konvenciju ar tās 71 draudzi un 4700 draudžu locekļiem.

25

"Kungs, es esmu vājš un reizēm izmantoju citus, lai paaugstinātu sevi. Piedod man, Kristu, un maini manu sirdi, lai es spēju citus nevis izmantot, bet mīlēt, kā Tu mīli mūs visus; lai es spēju viņos saskatīt Tavu tēlu un līdzību un izturēties pret viņiem kā Tev dārgiem."

26

Lūgsim par iecerēm baptistu nekustamajā īpašumā Tilžā turpināt kristīgu darbību. Lai Dievs dod gudrību, skaidrību un cilvēkus, kuriem sirdis atvērta Kristum.

27

Lūgsim par savu draudzi: lai mēs katrs ik dienas skaidrāk saprotam Evaņģēlija vēsti, noticam tai un izdzīvojam to; lai mūsu draudžu vadītāji ir Dieva Gara vadīti un draudžu locekļu atbalstīti; lai mūsu kalpošanas arvien vairāk ir atsaukšanās Dieva aicinājumam un cilvēku vajadzībām.

28

Izvērtēsim sevi: "Kungs, kur šajā mēnesī es esmu sadarbojies ar Tevi un ļāvis Tava Gara vadībai, un kur es esmu pretojies tev?"

RĪGAS GOLGĀTAS DRAUDZE
Pikst. 11:00 Draudzes 100 gadu jubilejai veltīts dievkalpojums ar mācītāja Čārlza Kellijā (ASV) piedalīšanos.

29

Lūgsim par Uguņciema draudzi. Lūgsim, lai Dieva vadībā draudze rod jaunu garīdznieku, lai draudze pieaug ticībā un vairojas skaitliski.

BALTIJAS PASTORĀLAIS INSTITŪTS
29. oktobris – 2. novembris Seminārs "Īsta brīvība". Lektori Bils Špehts, Keitija Rosa, Lienīte Bēmere.

30

Lūgsim par Baltijas Pastorālo institūtu, tā darbiniekiem, lektoriem un studentiem. Lūgsim, lai Dievs turpina izredzēt un aicināt jaunus studentus, kas tiktu sagatavoti kalpošanai. Lūgsim, lai seminārs "Īsta brīvība" apmāca un izaicina mūsu draudžu ļaudis kalpošanai savā apkārtnē.

31

Reformācijas diena. Pateiksimies Dievam, ka mūsu ticības pamats ir Jēzus Kristus un ka mēs esam glābti no Viņa žēlastības, nevis savu darbu dēļ. Pateiksimies par brāļiem un māsām citās kristīgās draudzēs un konfesijās.

BĪBELES LASIŠANAS PLĀNS OKTOBRIM

- Jesajas 62:6 – Jeremijas 9:26
Filipiešiem 2:19 – Kolosiešiem 3:17
Psalmi 73:11– 78:55
Salamana pamācības 24:13 – 27
- Jeremijas 10:1 – 25:38
8. - 14. oktobris Kolosiešiem 3:18 – 2. Tesaloniķiešiem 2:17
Psalmi 78:56 – 84:12
Salamana pamācības 24:28 – 25:15
- Jeremijas 26:1 – 38:28
15. - 21. oktobris 2. Tesaloniķiešiem 3:1 – 1. Timotejam 6:21
Psalmi 85:1 – 89:52
Salamana pamācības 25:16 – 28
- Jeremijas 39:1 – 52:34
22. - 31. oktobris 2. Timotejam 1:1 – Titam 3:15
Psalmi 90:1 – 100:5
Salamana pamācības 26:1 – 19

*Belliņa šajā
bildē mums
parāda, ka
jāskatās ir uz
Debesīm...*

Esam kopā ar mūsu bīskapu Pēteri Sproģi un viņa ģimeni, zaudējot meitiņu un māsiņu Izabellu Hildegardī (28.05.2008. - 26.08.2012.).

Pēteri, Marta, Gabriella un Sāriņa, Mūžība Jums ir kļuvusi tik reāla!

Tas īsais laiks, ko Belliņa pavadīja kopā ar Jums, bija visskaistākais viņas zemes dzīvē.

Viņa piedzīvoja tik lielu mīlestību no Jums.

Tagad Belliņa ir pie Jēzus. Uz redzēšanos, Belliņ!

Lai Jēzus mīlestība dziedē Jūsu zaudējumā sāpošās sirdis! Tēvs, Dēls un Svētais Gars lai nes Jūs uz savām rokām un ļauj izturēt.

Aizlūdzot esam kopā ar Jums,

LBDS draudzes

THE GLOBAL LEADERSHIP SUMMIT

VADĪTĀJU KONFERENCE 2012

23. - 24. novembris, Rīga, Latvija

Personīgā izaugsme

Svaigs redzējums

Jaunas prasmes

Izaicinājums

Iedvesma

Iedrošinājums

Jauna motivācija

450+ PILSĒTĀS
85 VALSTĪS

Global Leadership Summit (GLS) ir starptautiska kustība, kas veiksmīgi darbojas kopš 1995. gada, mobilizējot pasaules līmeņa vadības speciālistus, lai apmācītu katru, kas sevi apzinās kā vadītāju. GLS vadītāju video konferences ik gadu notiek vairāk nekā 85 pasaules valstīs. GLS lektori ir dažādu jomu augsta līmeņa vadības speciālisti un bestselleru autori, kas savu darbību balsta uz kristietības principiem.

VADI VIETĀ, KUR ESI

Vieta

Ūnijas ielā 99, Rīgā draudzes "Labā Vēsts" telpās

Pieteikšanās

tāl.: 67284452
mob.: 29368831
e-pasts: GLSLatvija@gmail.com
web: www.glslatvija.lv

Dalības maksa
(1 cilvēkam)

Ja grupā > 5

1 cilvēkam

Piesakoties līdz
20. oktobrim

Ls 21

Ls 23

Piesakoties
vēlāk

Ls 25

Ls 28

Dalības maksu lūdzam ieskaitīt nodibinājuma Baltijas Pastorālālais institūts kontā
Reģistrācijas nr.: 40008122717
Bankas konta nr.: LV13HABA0551031493258

Īsta brīvība

ATVESEĻOŠANĀS PROGRAMMA

Vienas dienas semināri

Rīgā 27. oktobrī plkst. 9:30 (esošajām "Īsta brīvība" grupām) un **Liepājā, Pāvila draudzē, 3. novembrī plkst. 9:30** (tiem, kas vēlas uzsākt šo kalpošanu).

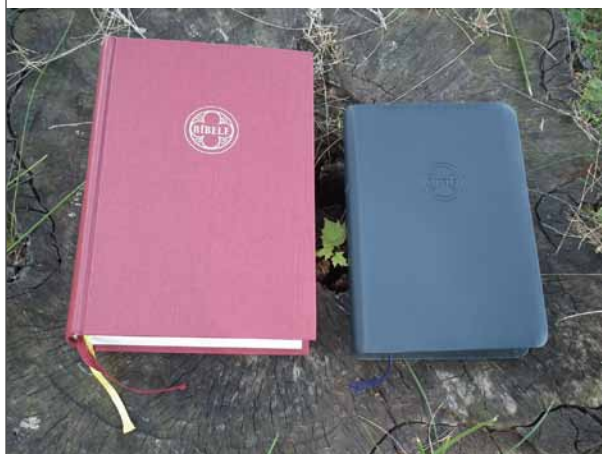
Dalība par ziedojumiem. Pieteikties, zvanot Vinetai Zālei, tālr. 29481892.

Vairāk informācijas, rakstot uz epastu: ista.briviba@gmail.com

Atklātās nodarbības visiem interesentiem

No 29. oktobra līdz 1. novembrim ikviens aicināts uz nodarbībām Baltijas Pastorālajā institūtā Rīgā, Lāčplēša ielā 37. **Lektori:** Bils Špehts (Bill Specht) bijis konsultants narkotiku un alkohola atkarību gadījumos, vadījis kalpošanu "Īsta brīvība" (Celebrate Recovery) ASV; Keitija Rota, kalpošanas "Īsta brīvība" vadītāja Latvijā, kā arī citi profesionāļi. Vairāk informācijas: www.bpiriga.lv un www.lbds.lv.

Jauns Bībeles tulkojums

**Jauns, mūsdienīgs, viegli uztverams
Bībeles tulkojums latviešu valodā!**

**Divos izdevumos: ar un bez
deiterokanoniskajām grāmatām**

Meklējiet: www.bibelesbiedriba.lv

**No 13. oktobra pieprasiet visos grāmatu
veikalos!**

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv

baptistu
vēstnesis

Izdevumu sagatavoja: bīskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Dace Lektuere, Līva Fokrote, Līvija Godiņa, korektore Līva Fokrote, maketētājs Filips Tālbergs

Konts draudžu iemaksām, Baptistu Vēstneša iemaksām un ziedojumiem:
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765
A/S SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

www.lbds.lv